Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, Ἀπολυτίκιον ἀργόν διά τήν Προϋπάντησιν Ἦχος Γα

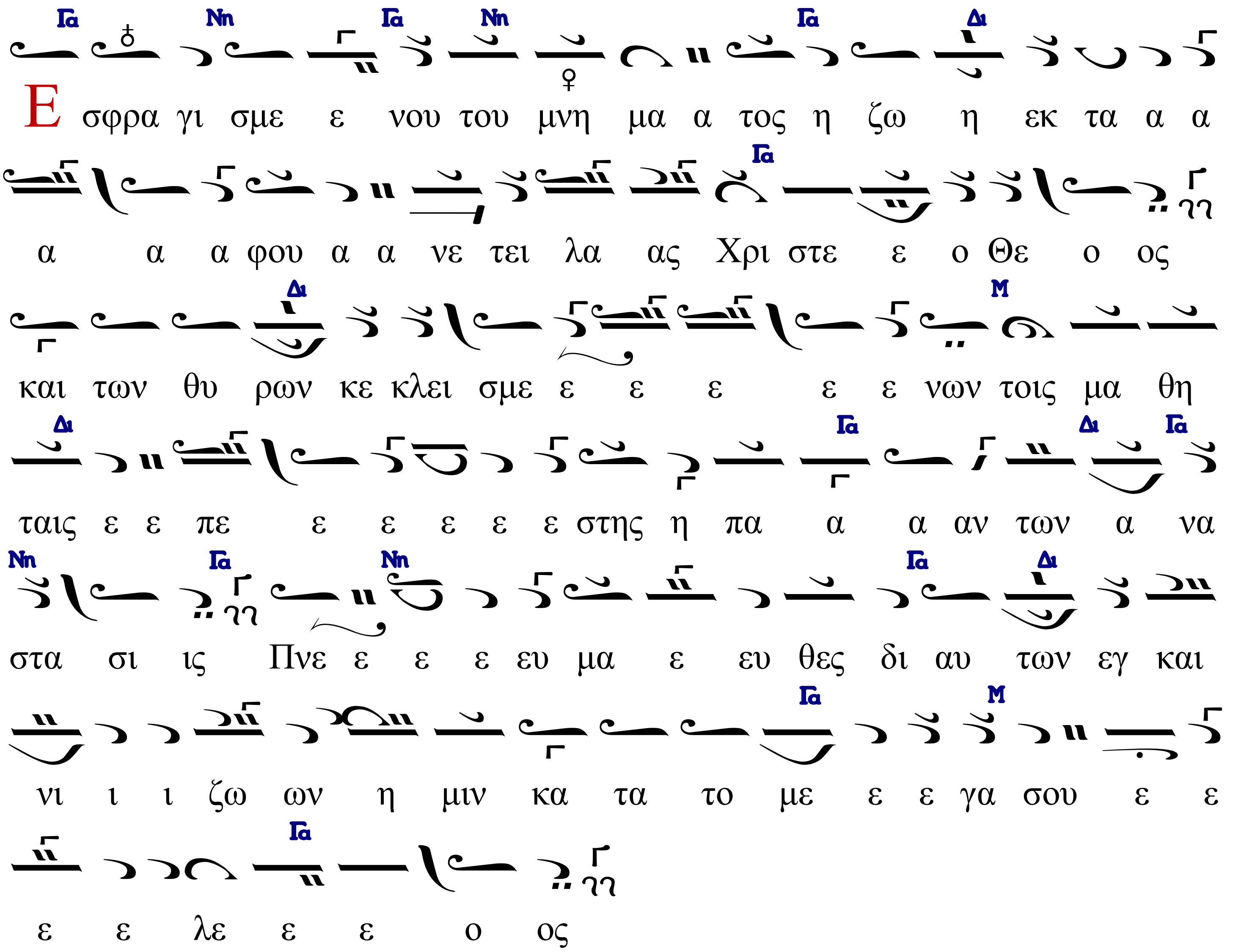

Κατάληξις Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, Ἦχος πλ. Δ΄, Νη

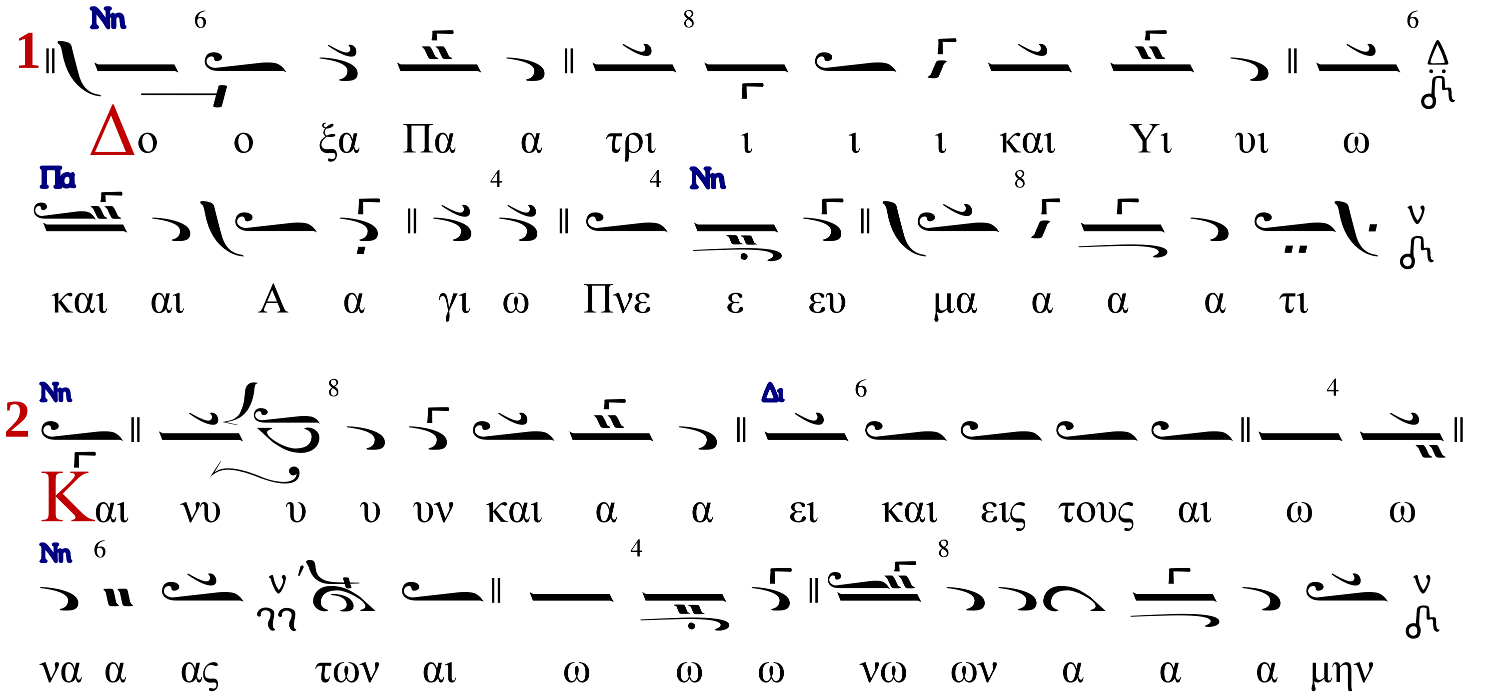

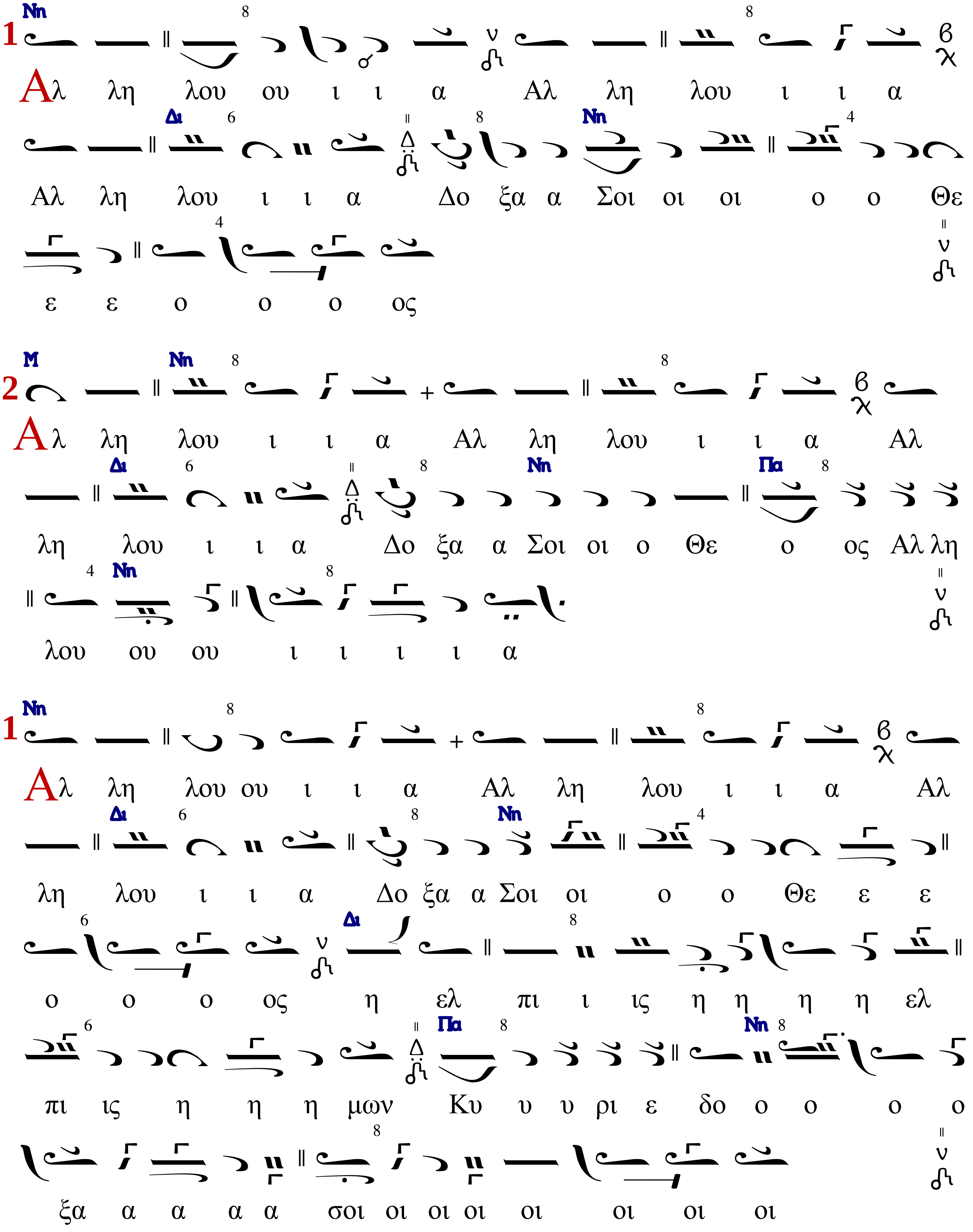
1 Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α
Αλ λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι οι ο ο Θε
ε ε ο ο ο ος
2 Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ
λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι ο Θε ο ος Αλ λη
λου ου ου ι ι ι ι α
1 Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ
λη λου ι ι α Δο ξα α Σοι οι ο ο Θε ε ε
ο ο ο ος η ελ πι ι ις η η η η ελ
πι ις η η η μων Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο
ξα α α α α σοι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος Α΄, Πα

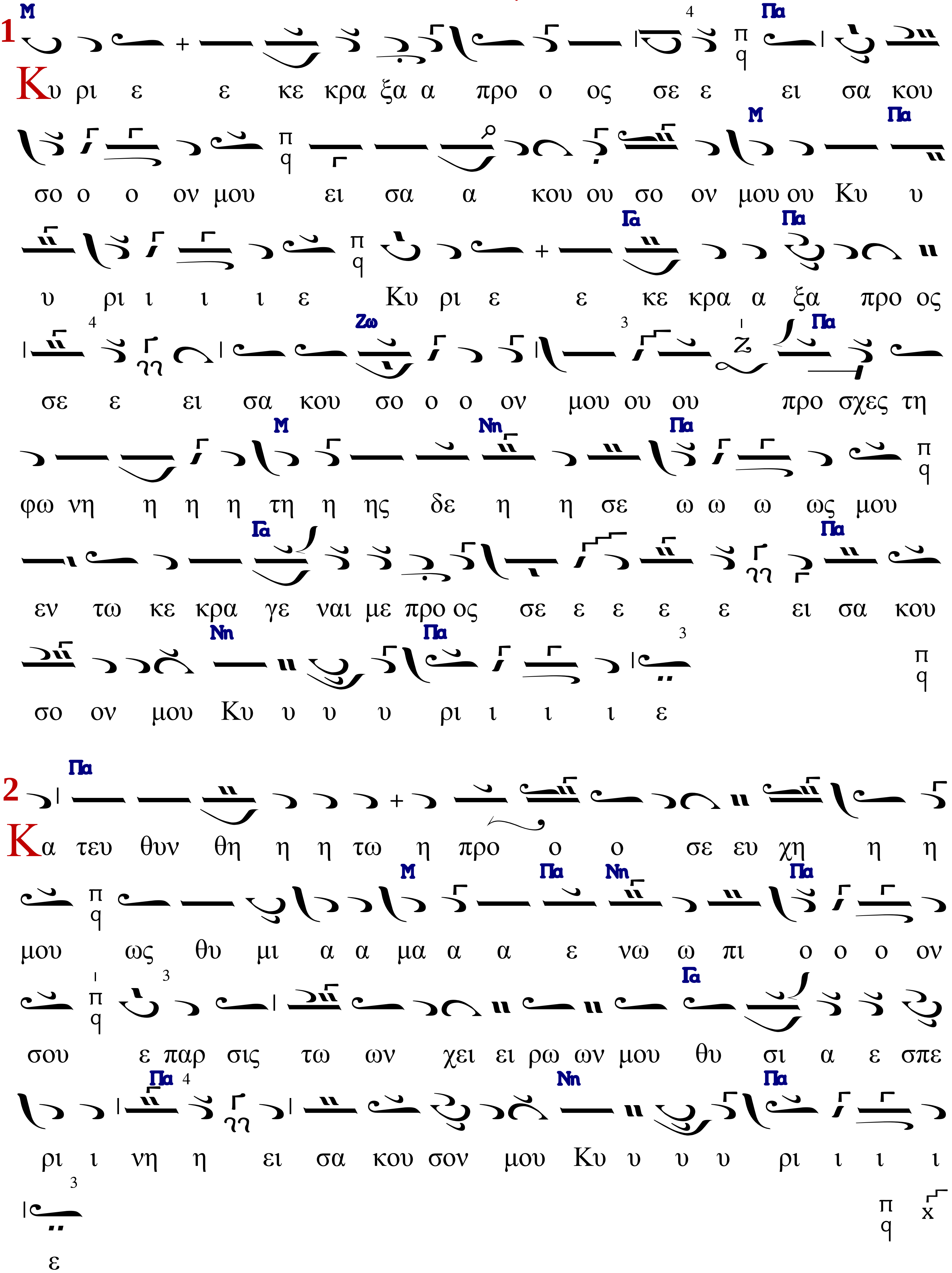
1
Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει σα κου
σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου Κυ υ
υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος
σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου προ σχες τη
φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε ε ει σα κου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
2
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη η η
μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον
σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι α ε σπε
ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

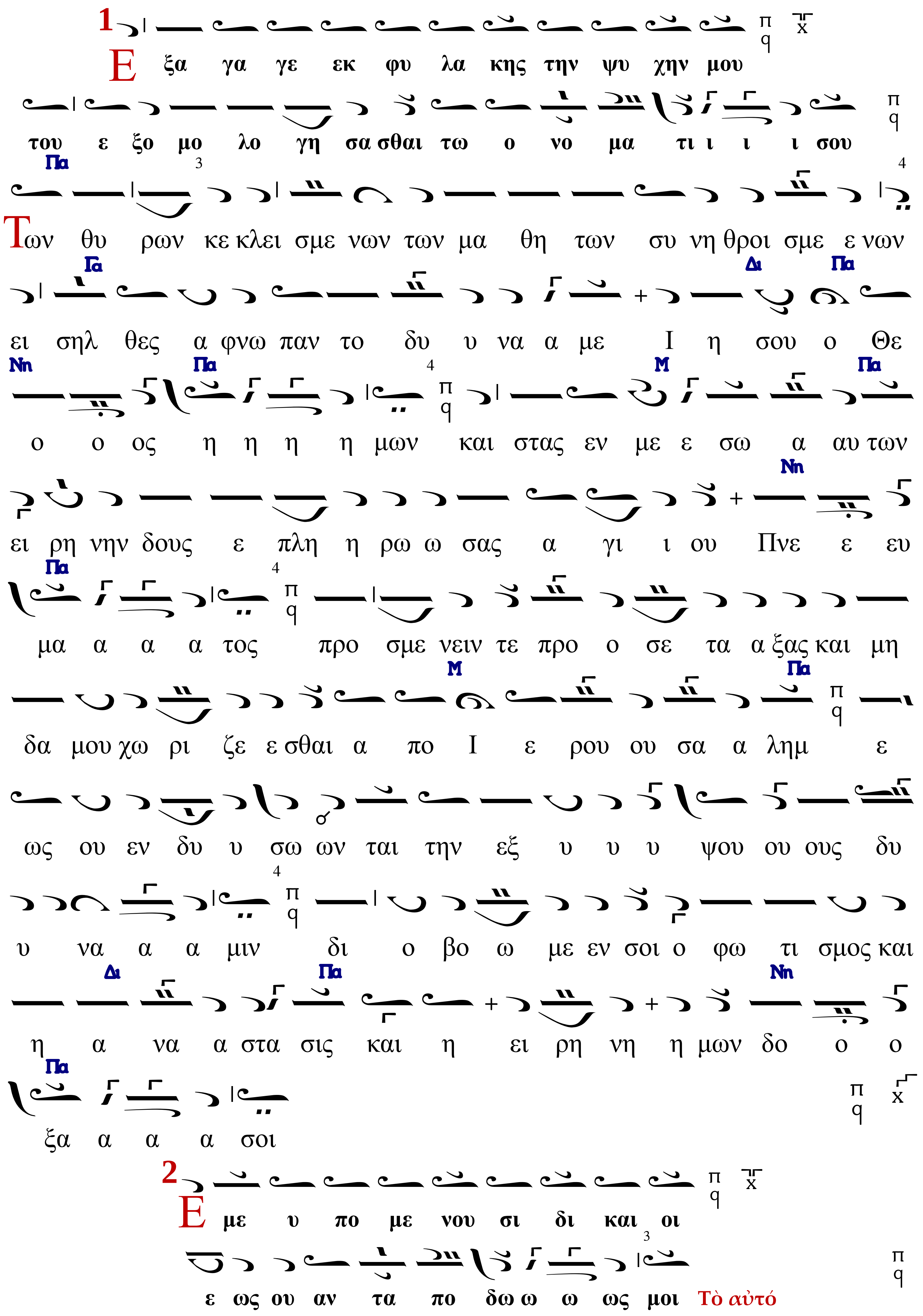
1 Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου
του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου
Των θυ ρων κε κλει σμε νων των μα θη των συ νη θροι σμε ε νων
ει σηλ θες α φνω παν το δυ υ να α με Ι η σου ο Θε
ο ο ος η η η η μων και στας εν με ε σω α αυ των
ει ρη νην δους ε πλη η ρω ω σας α γι ι ου Πνε ε ευ
μα α α α τος προ σμε νειν τε προ ο σε τα α ξας και μη
δα μου χω ρι ζε ε σθαι α πο Ι ε ρου ου σα α λημ ε
ως ου εν δυ υ σω ων ται την εξ υ υ υ ψου ου ους δυ
υ να α α μιν δι ο βο ω με εν σοι ο φω τι σμος και
η α να α στα σις και η ει ρη νη η μων δο ο ο
ξα α α α σοι
2 Ε με υ πο με νου σι δι και οι
ε ως ου αν τα πο δω ω ω ως μοι Τὸ αὐτό

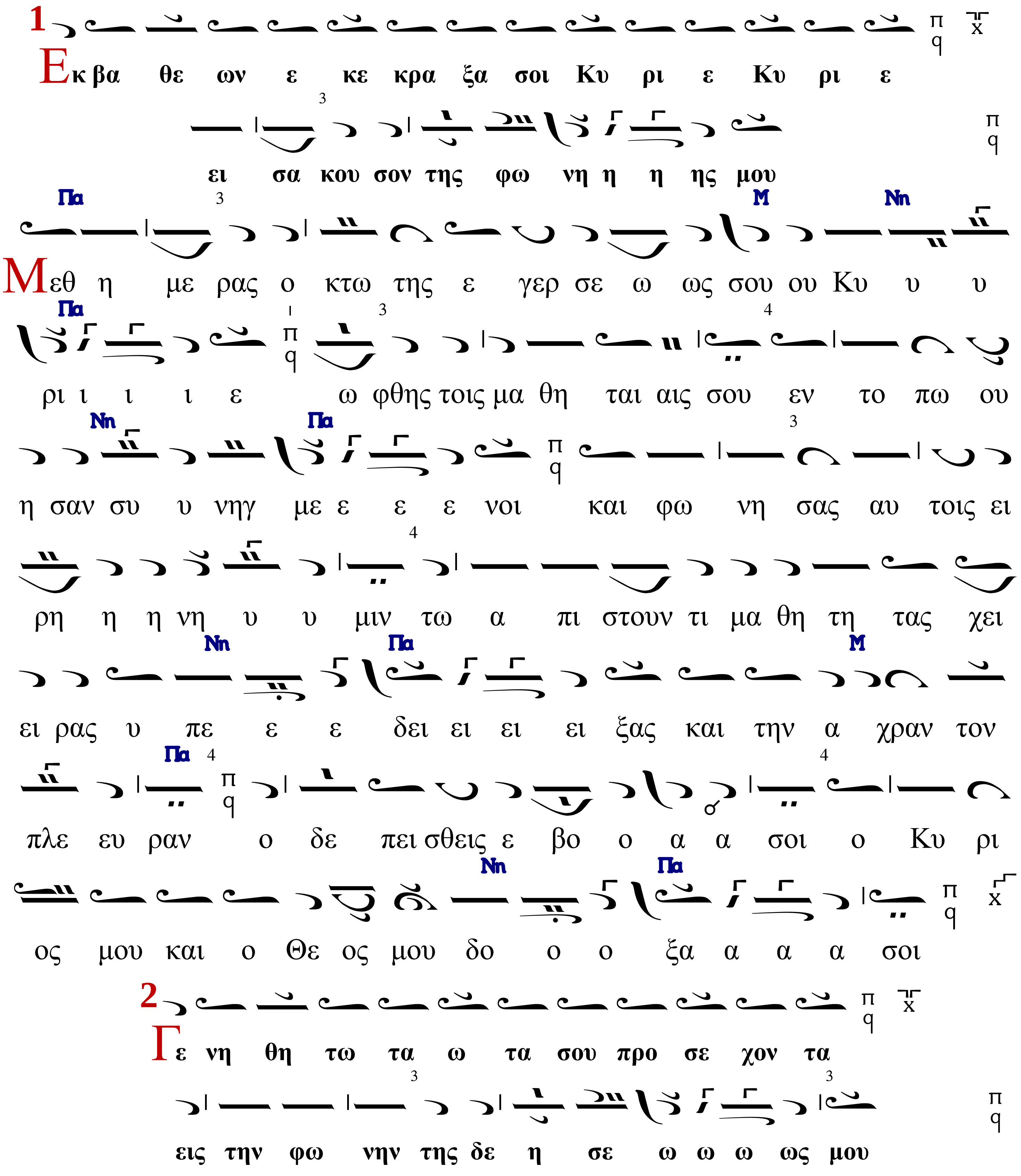
1
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ει σα κου σον της φω νη η η ης μου
Μεθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σου ου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ω φθης τοις μα θη ται αις σου εν το πω ου
η σαν συ υ νηγ με ε ε ε νοι και φω νη σας αυ τοις ει
ρη η η νη υ υ μιν τω α πι στουν τι μα θη τη τας χει
ει ρας υ πε ε ε δει ει ει ει ξας και την α χραν τον
πλε ευ ραν ο δε πει σθεις ε βο ο α α σοι ο Κυ ρι
ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ξα α α α σοι
2
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Τὸ αὐτό

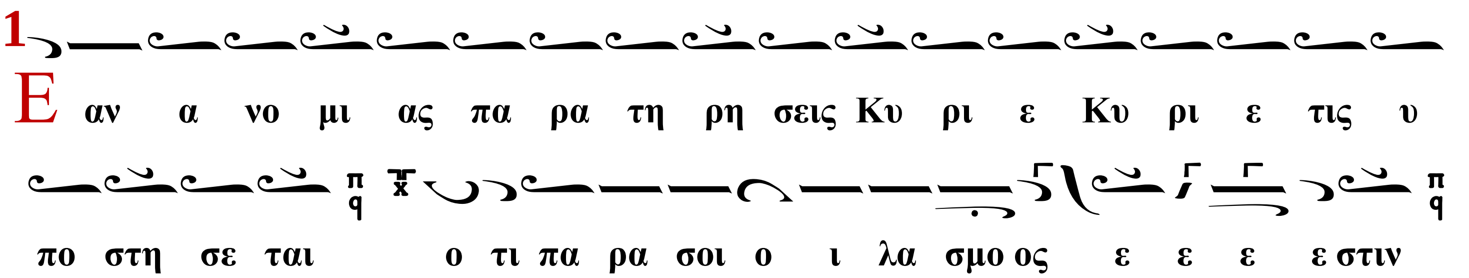
1
Εαν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ
πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε ε στιν

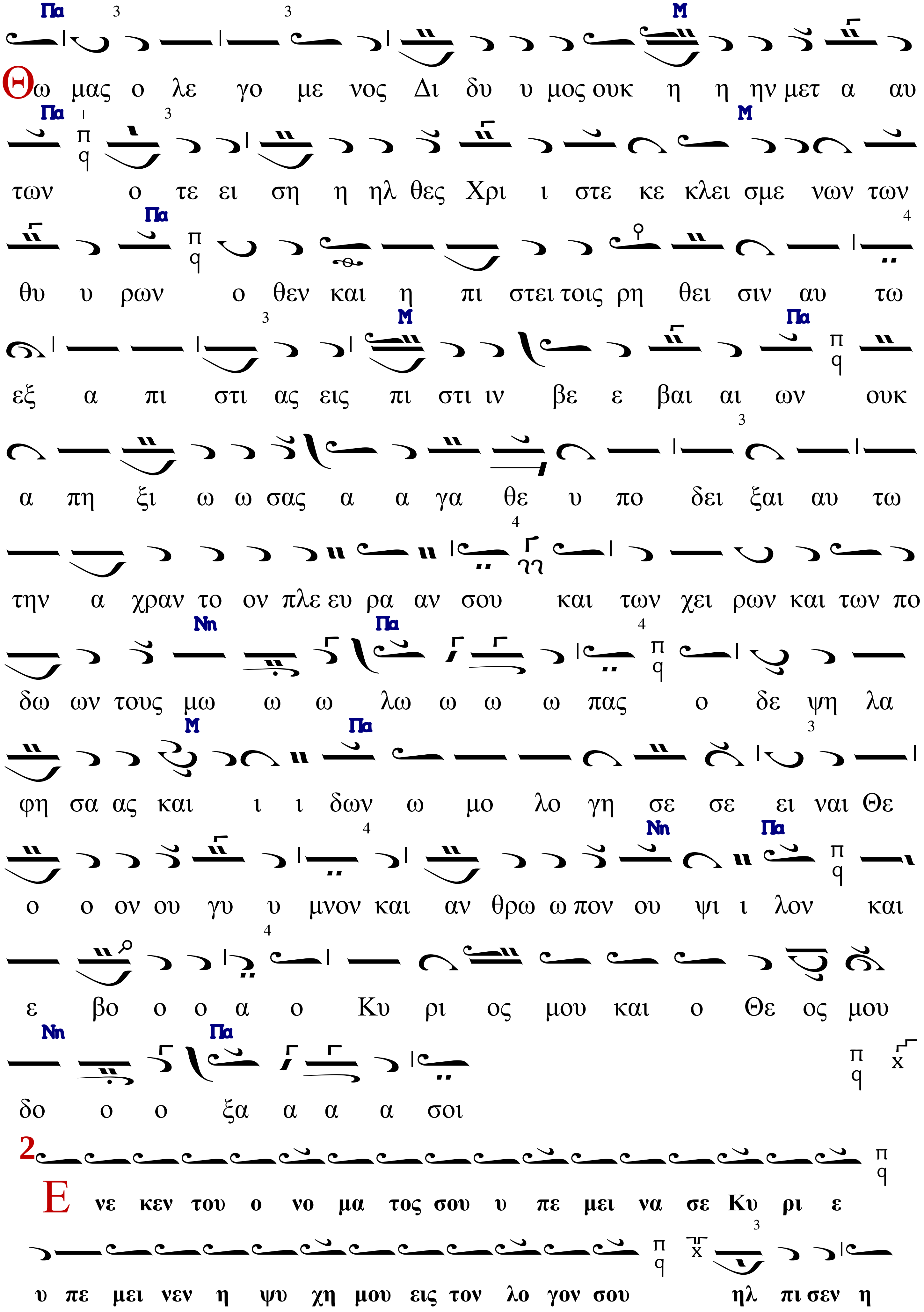
Θω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος ουκ η η ην μετ α αυ
των ο τε ει ση η ηλ θες Χρι ι στε κε κλει σμε νων των
θυ υ ρων ο θεν και η πι στει τοις ρη θει σιν αυ τω
εξ α πι στι ας εις πι στι ιν βε ε βαι αι ων ουκ
α πη ξι ω ω σας α α γα θε υ πο δει ξαι αυ τω
την α χραν το ον πλε ευ ρα αν σου και των χει ρων και των πο
δω ων τους μω ω ω λω ω ω ω πας ο δε ψη λα
φη σα ας και ι ι δων ω μο λο γη σε σε ει ναι Θε
ο ο ον ου γυ υ μνον και αν θρω ω πον ου ψι ι λον και
ε βο ο ο α ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου
δο ο ο ξα α α α σοι
2
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε
υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

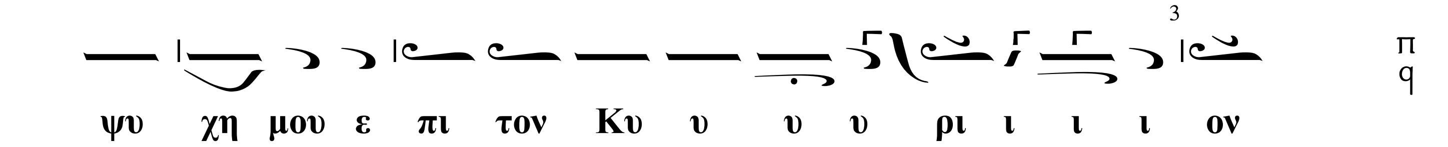
ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Τό αὐτό

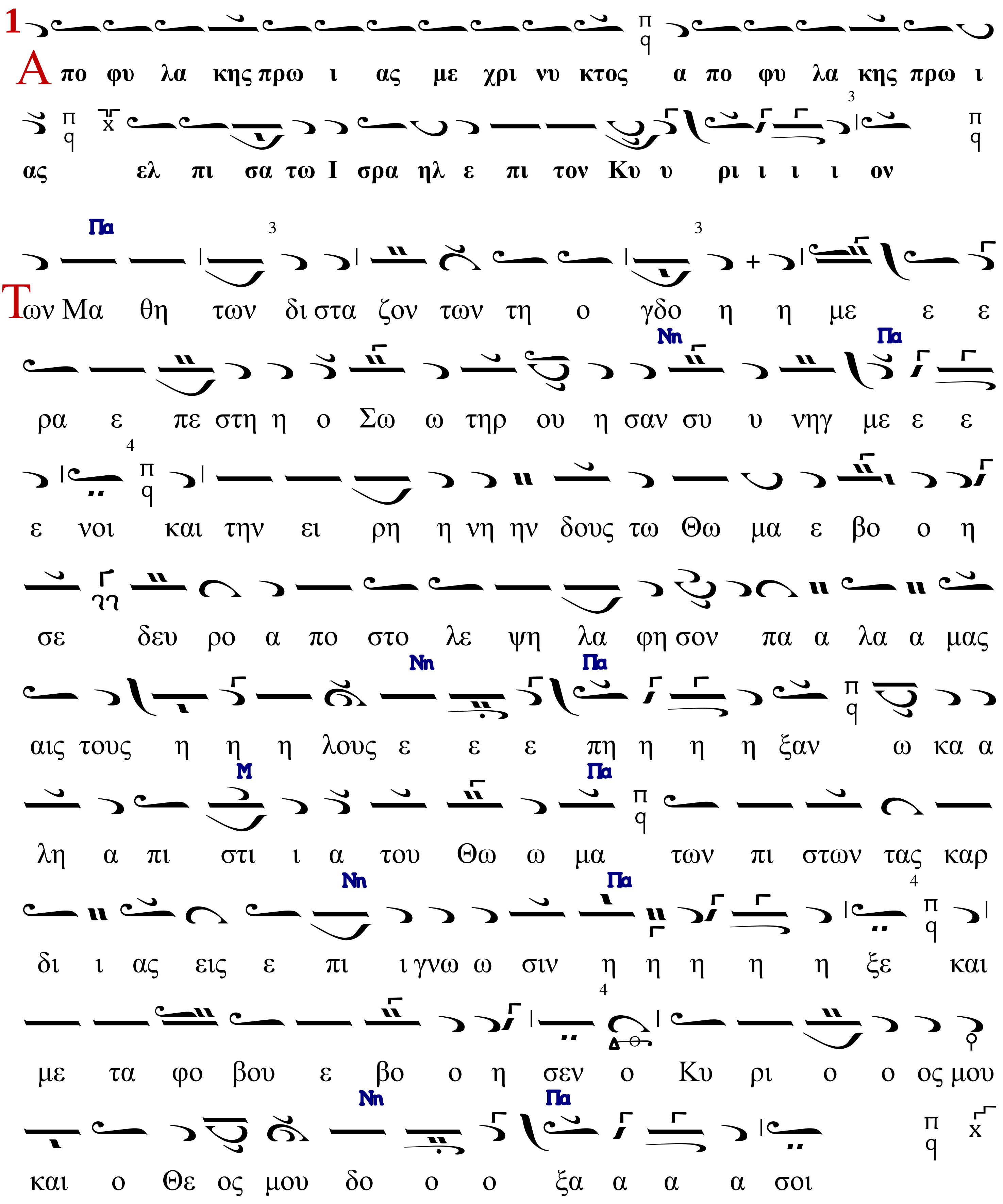
1
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι
ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον
Πα
Των Μα θη των δι στα ζον των τη ο γδο η η με ε ε
Νη Πα
ρα ε πε στη η ο Σω ω τηρ ου η σαν συ υ νηγ με ε ε
ε νοι και την ει ρη η νη ην δους τω Θω μα ε βο ο η
σε δευ ρο α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α μας
Νη Πα
αις τους η η η λους ε ε ε πη η η η ξαν ω κα α
Μ Πα
λη α πι στι ι α του Θω ω μα των πι στων τας καρ
Νη Πα
δι ι ας εις ε πι ι γνω ω σιν η η η η η ξε και
με τα φο βου ε βο ο η σεν ο Κυ ρι ο ο ος μου
Νη Πα
και ο Θε ος μου δο ο ο ξα α α α σοι

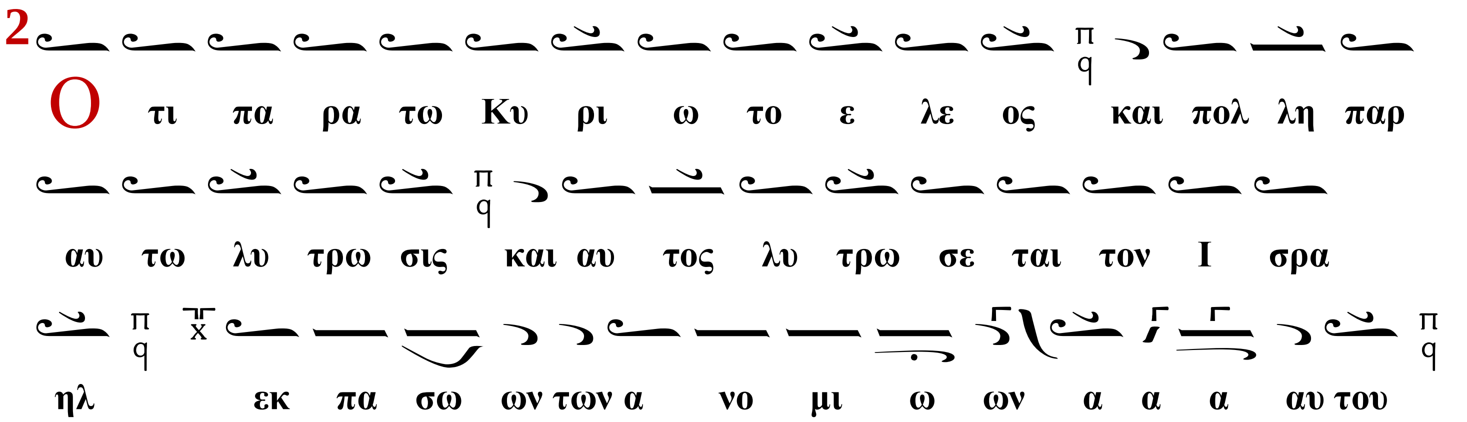

Τό αὐτό

Ἦχος Β', Δι

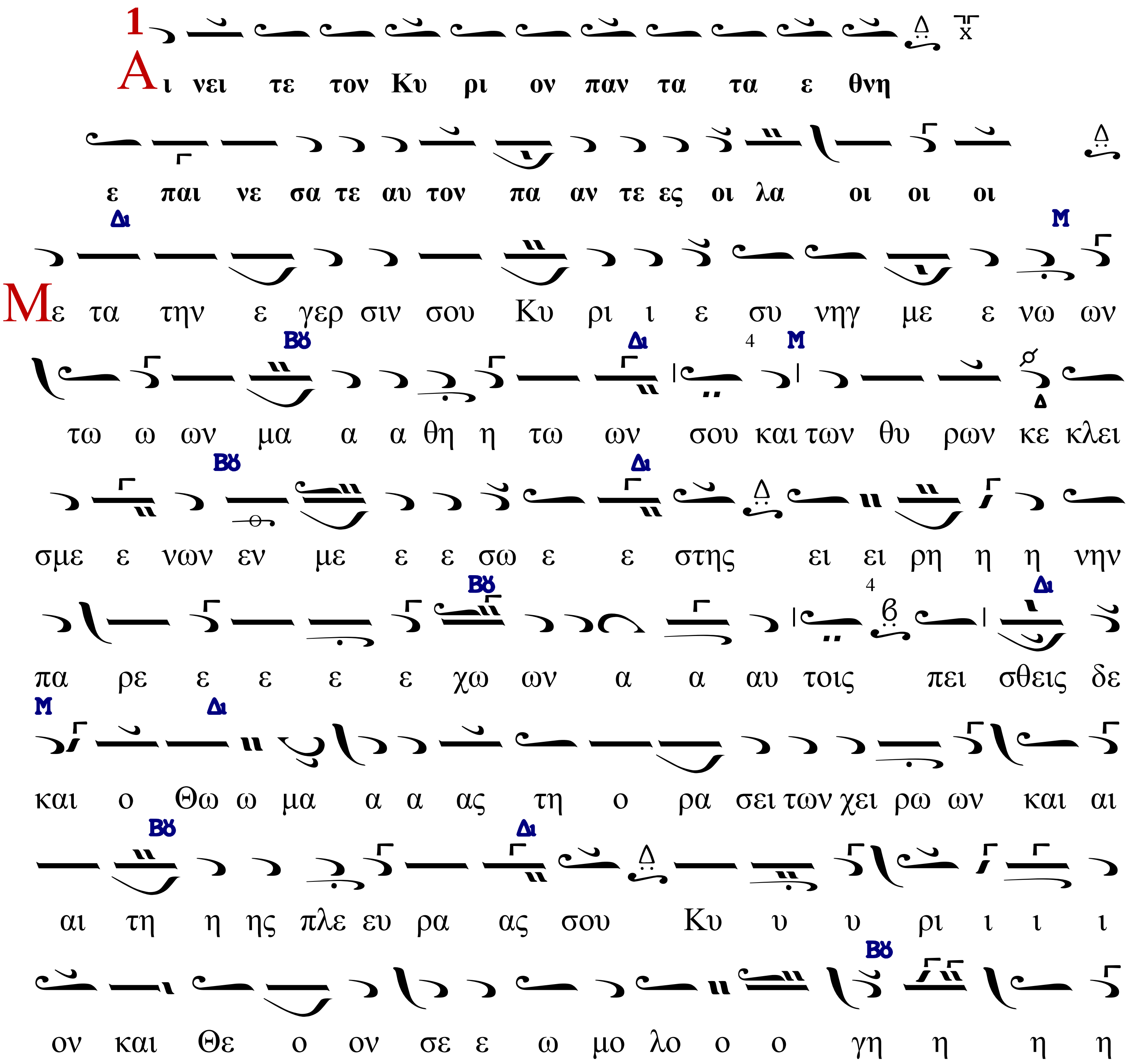

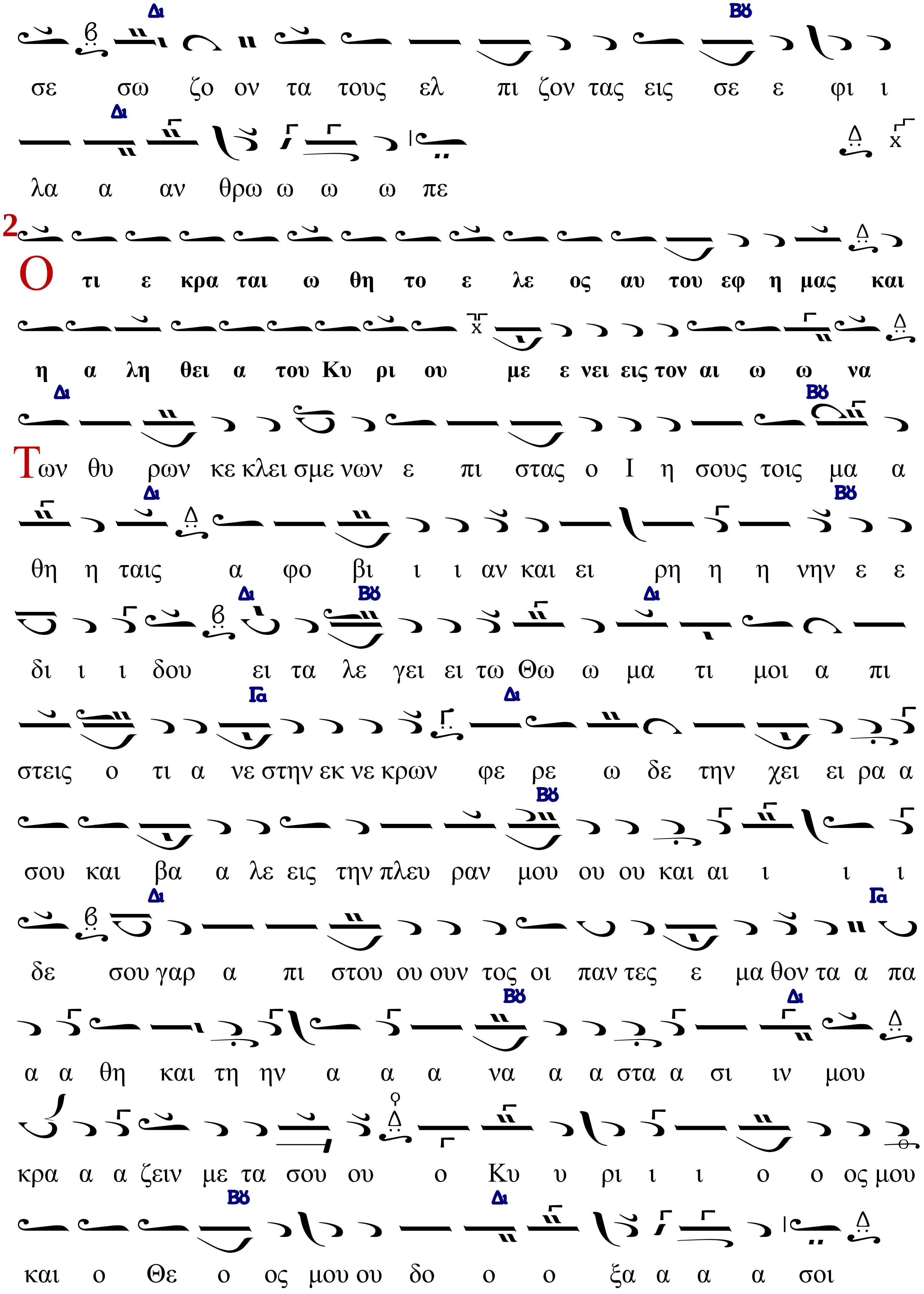
σε σω ζο ον τα τους ελ πι ζον τας εις σε ε φι ι
λα α αν θρω ω ω ω πε
2
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η μας και
η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω να
Των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο Ι η σους τοις μα α
θη η ταις α φο βι ι ι αν και ει ρη η η νην ε ε
δι ι ι δου ει τα λε γει ει τω Θω ω μα τι μοι α πι
στεις ο τι α νε στην εκ νε κρων φε ρε ω δε την χει ει ρα α
σου και βα α λε εις την πλευ ραν μου ου ου και αι ι ι ι
δε σου γαρ α πι στου ου ουν τος οι παν τες ε μα θον τα α πα
α α θη και τη ην α α α να α α στα α σι ιν μου
κρα α α ζειν με τα σου ου ο Κυ υ ρι ι ι ο ο ος μου
και ο Θε ο ος μου ου δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος πλ. Β΄, Πα

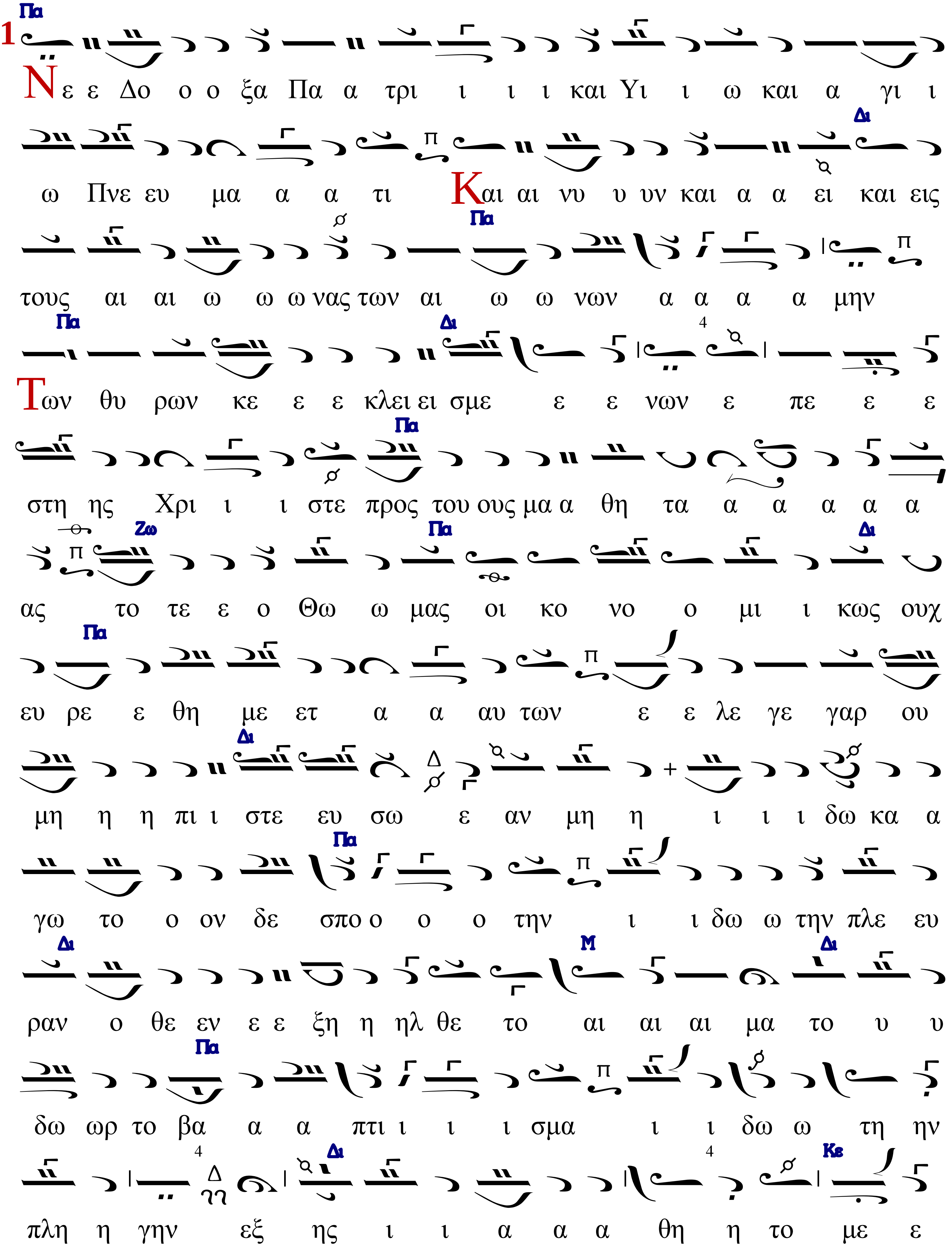
1
Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι Και αι νυ υ υν και α α ει και εις
τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην
Των θυ ρων κε ε ε κλει ει σμε ε ε νων ε πε ε ε
στη ης Χρι ι ι στε προς του ους μα α θη τα α α α α α
ας το τε ε ο Θω ω μας οι κο νο ο μι ι κως ουχ
ευ ρε ε θη με ετ α α αυ των ε ε λε γε γαρ ου
μη η η πι ι στε ευ σω ε αν μη η ι ι ι δω κα α
γω το ο ον δε σπο ο ο ο την ι ι δω ω την πλε ευ
ραν ο θε εν ε ε ξη η ηλ θε το αι αι αι μα το υ υ
δω ωρ το βα α α πτι ι ι ι σμα ι ι δω ω τη ην
πλη η γην εξ ης ι ι α α α θη η το με ε

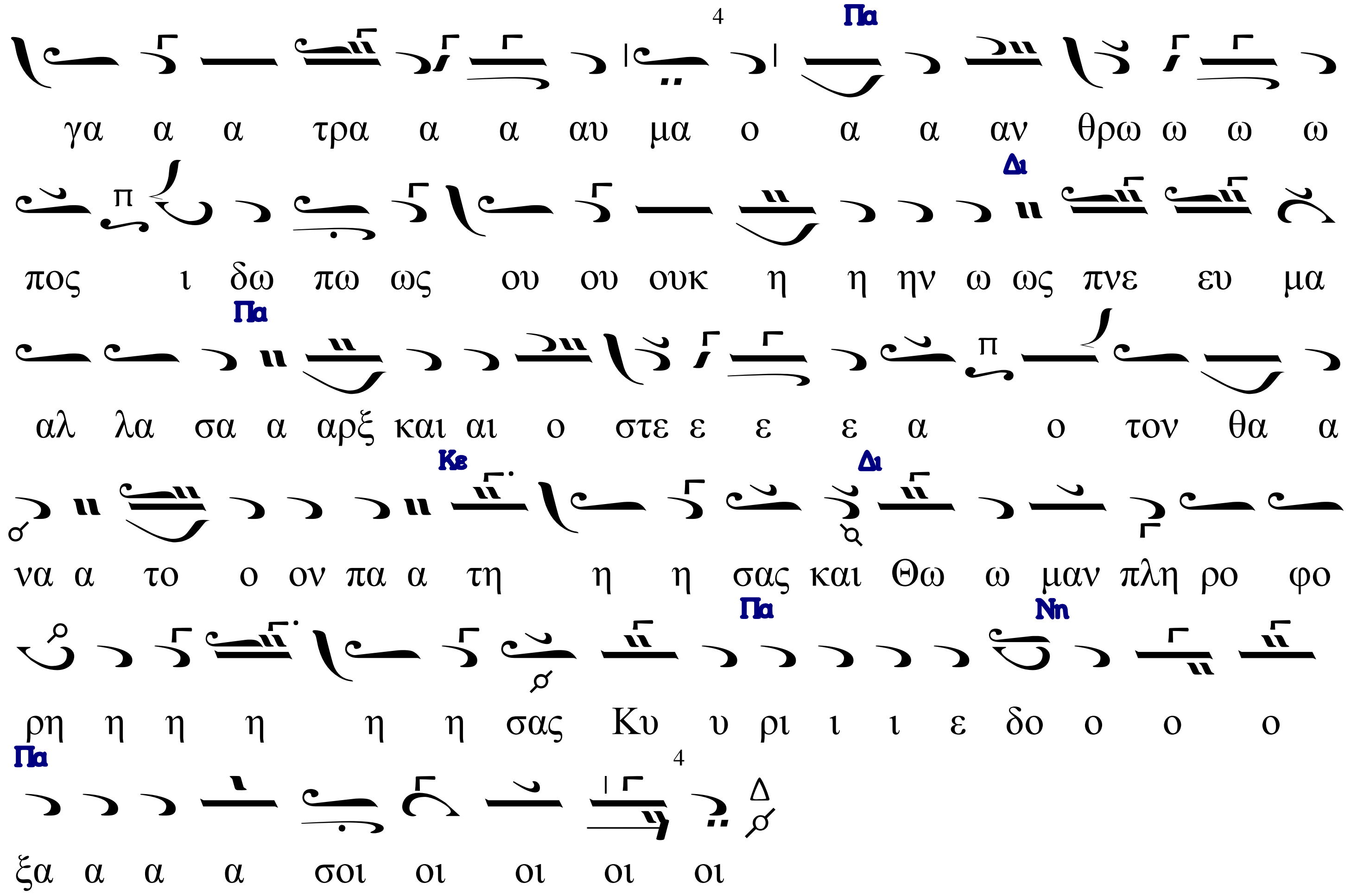

Εἰς τήν Λιτήν

Ἦχος πλ. Δ΄, Νη

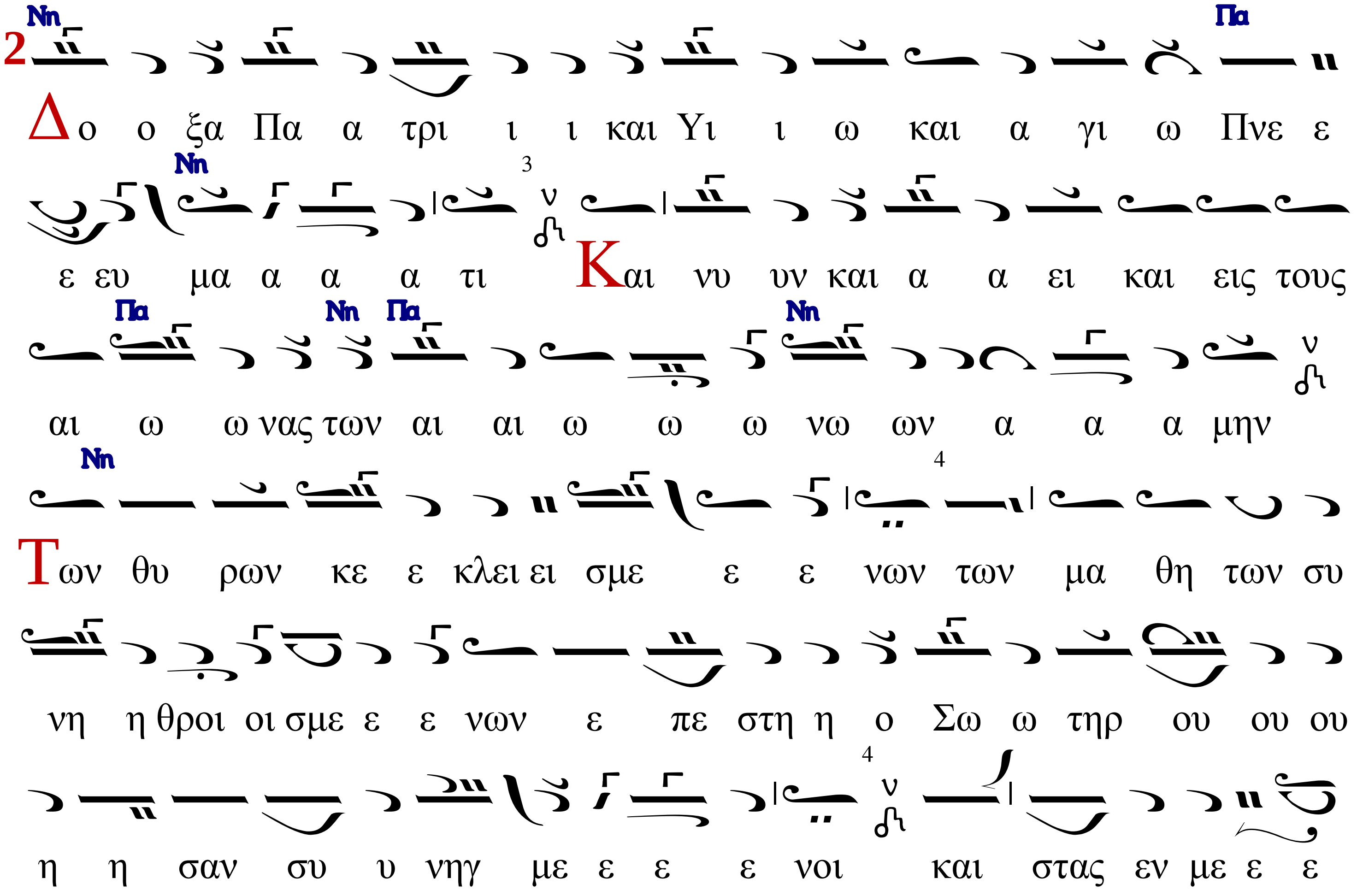

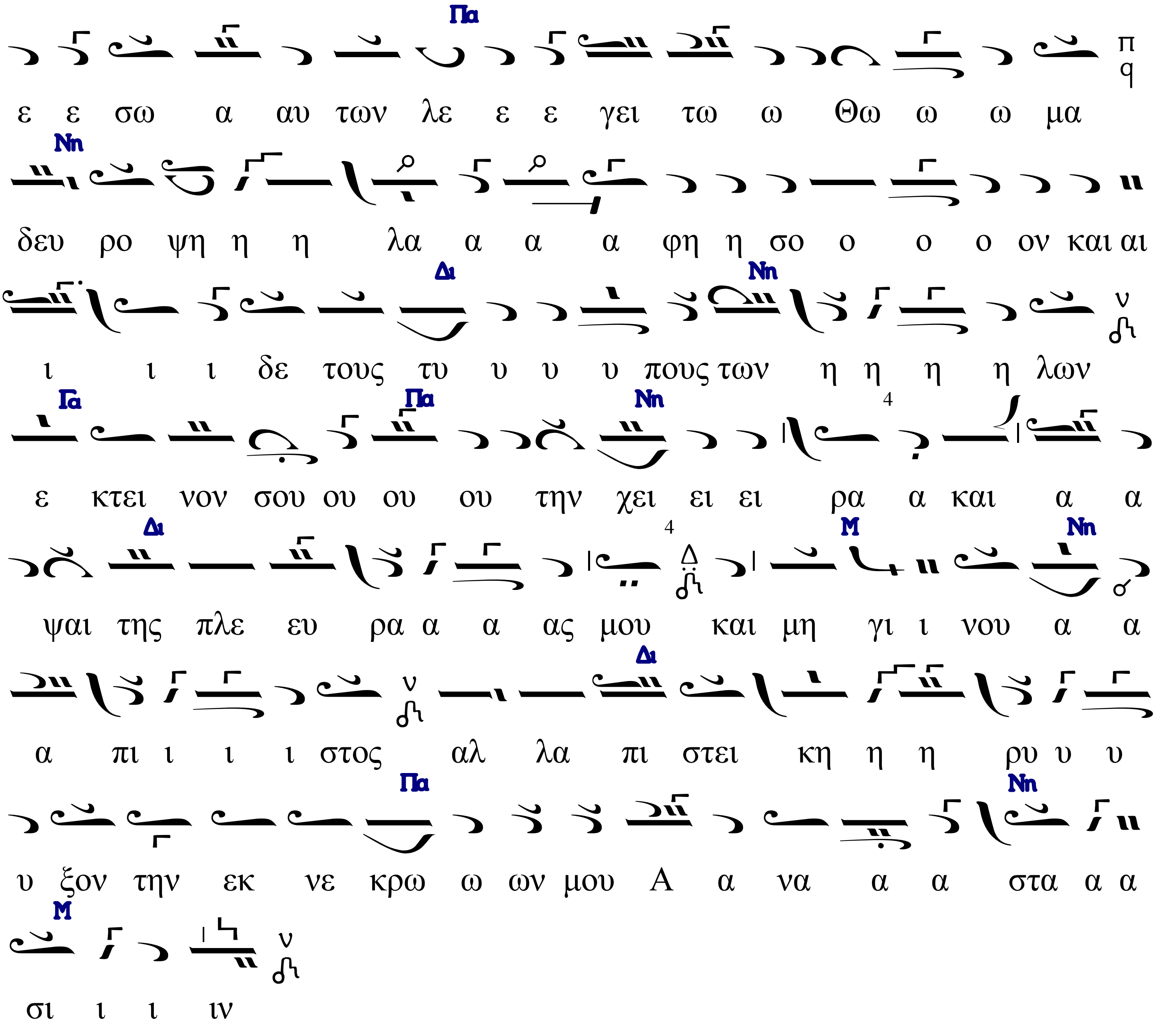

Εἰς τὸν Στίχον, Ἦχος Δ', Πα

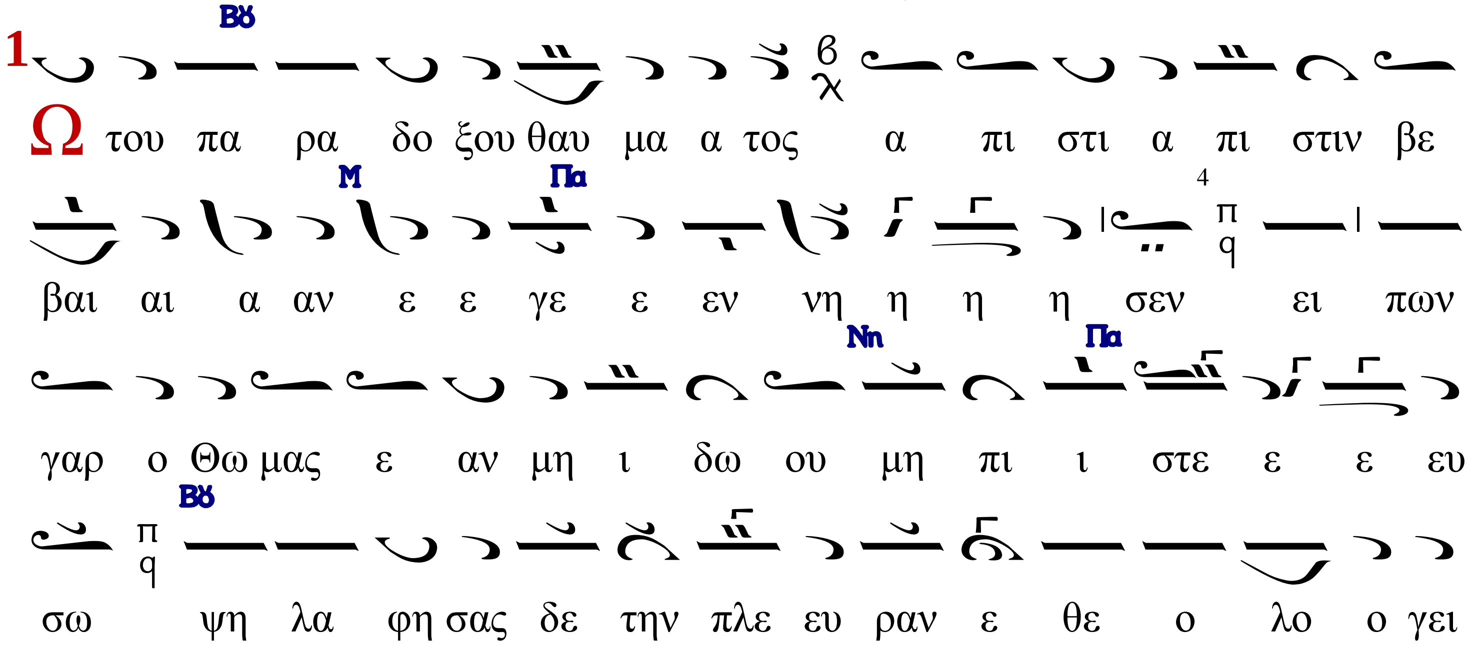

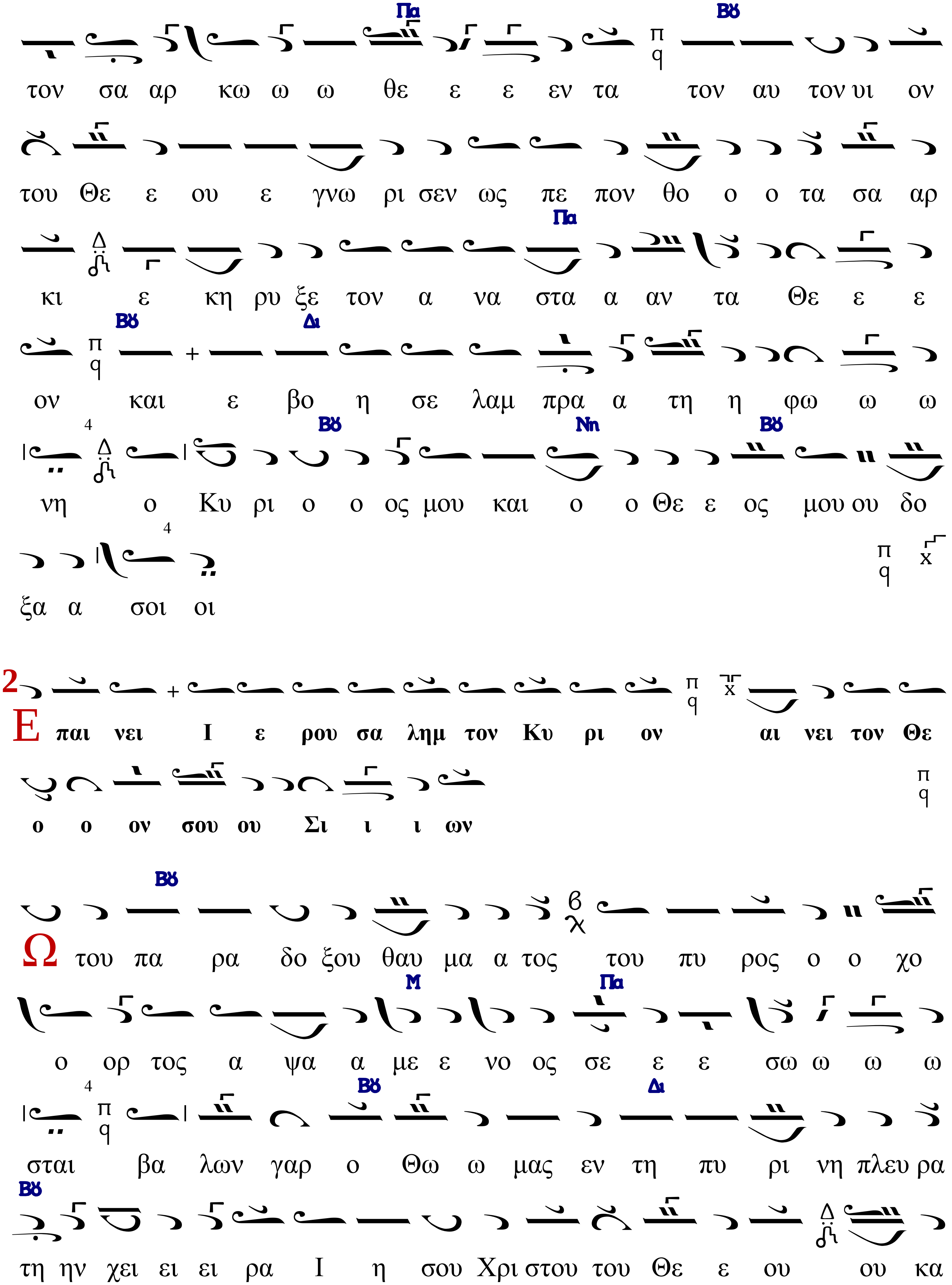
τον σα αρ κω ω ω θε ε ε εν τα τον αυ τον υι ον
του Θε ε ου ε γνω ρι σεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ
κι ε κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα Θε ε ε
ον και ε βο η σε λαμ πρα α τη η φω ω ω
νη ο Κυ ρι ο ο ος μου και ο ο Θε ε ος μου ου δο
ξα α σοι οι
2
Ε παι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ον αι νει τον Θε
ο ο ον σου ου Σι ι ι ων
Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα α τος του πυ ρος ο ο χο
ο ορ τος α ψα α με ε νο ος σε ε ε σω ω ω ω
σται βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ ρι νη πλευ ρα
τη ην χει ει ει ρα Ι η σου Χρι στου του Θε ε ου ου κα

τε φλε ε χθη τη ψη η λα α α φη η η η σει της

ψυ χης γαρ το δυ σπει θες με τε ε βα α λεν εις ευ πι

στι ι ι α αν θε ε ερ μως ε κε ε κρα α ξεν

α πο βα θε ε ε ων ψυ υ χης ο Δε σπο της συ μου ει

και Θε ε ος ο εκ νε κρων ε γη γερ με νος δο ξα α

σοι οι

1

Ο τι ε νι σχυ σε τους μο χλους

τω ων πυ υ λω ω ω ων σου

Ω του πα ρα δο ξου θα αυ μα α τος Ι ω αν νης

στη θει του Λο ο γου ου α α νε ε ε πε ε ε ε σε

Θω μας δε ε την πλε ευ ραν προσ ψη λα φη σαι κα τη η ξι

ω ω ω ω θη αλλ ο μεν ε κει ει θεν φρι κτως θε ο λο

γι ι ι ας βυ υ θον α νε ελ κει την οι κο ο νο

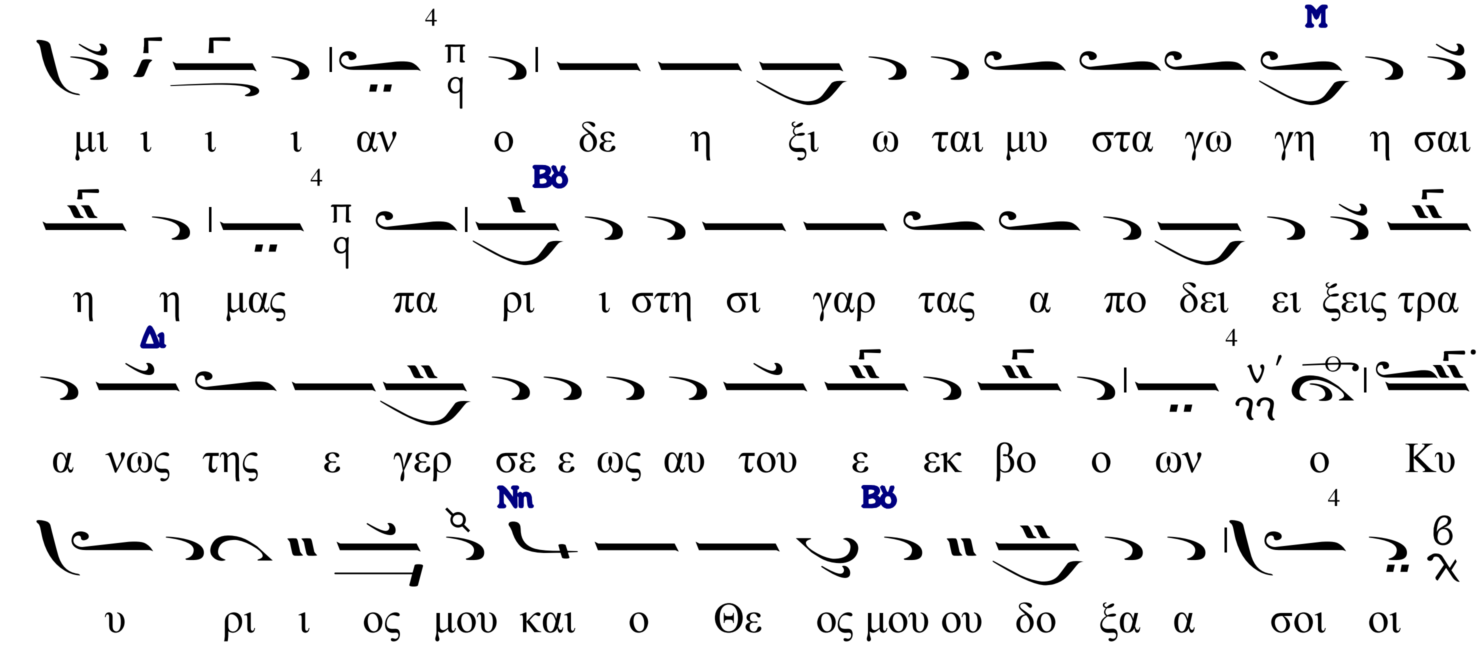
μι ι ι ι αν ο δε η ξι ω ται μυ στα γω γη η σαι
η η μας πα ρι ι στη σι γαρ τας α πο δει ει ξεις τρα
α νως της ε γερ σε ε ως αυ του ε εκ βο ο ων ο Κυ
υ ρι ι ος μου και ο Θε ος μου ου δο ξα α σοι οι

Ἦχος πλ. Α΄, Πα

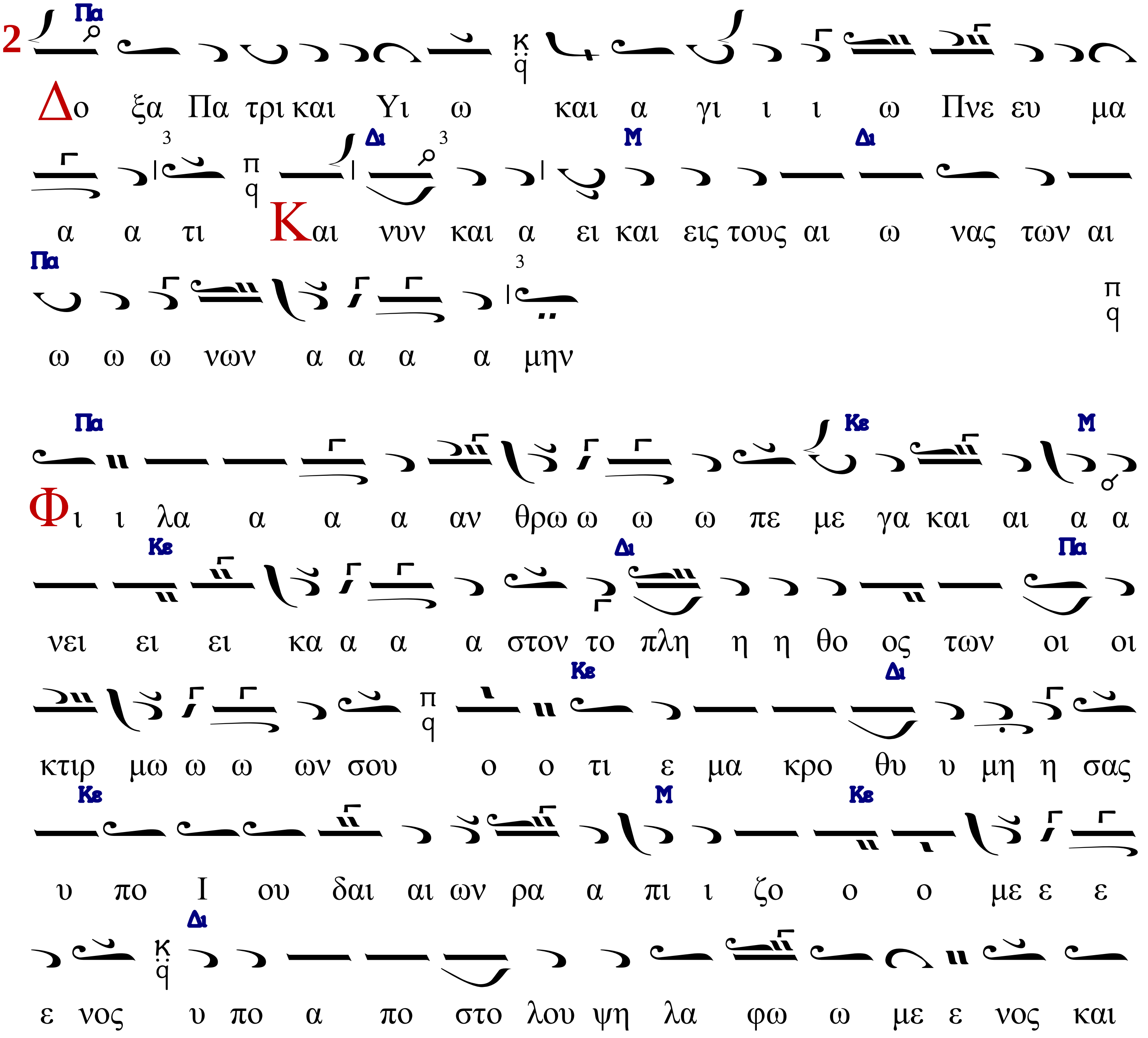
2
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα
α α τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω νων α α α α μην
Φι ι λα α α α αν θρω ω ω ω πε με γα και αι α α
νει ει ει κα α α α στον το πλη η η θο ος των οι οι
κτιρ μω ω ω ων σου ο ο τι ε μα κρο θυ υ μη η σας
υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α πι ι ζο ο ο με ε ε
ε νος υ πο α πο στο λου ψη λα φω ω με ε νος και

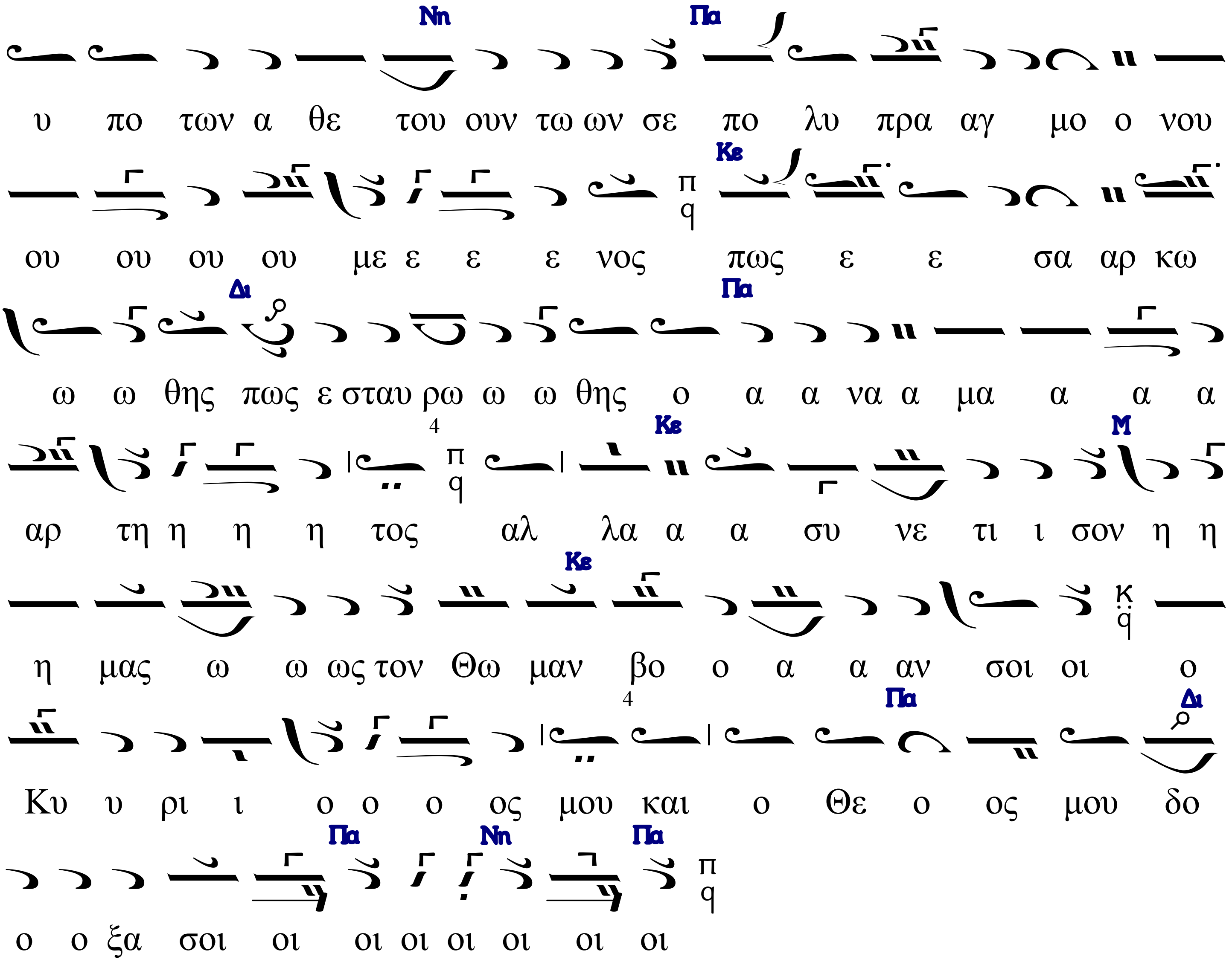

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς, Γα

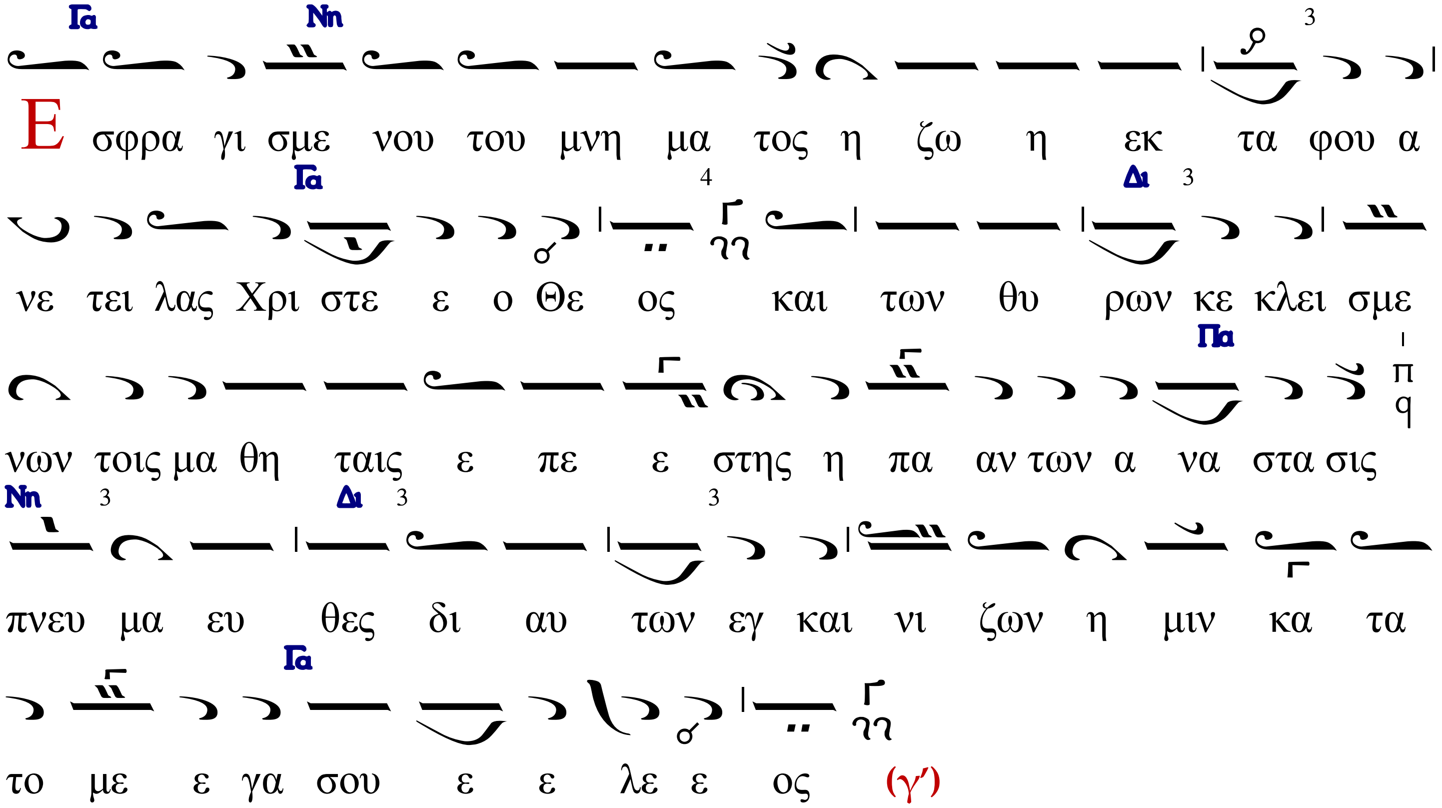

«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα», Ἦχος Βαρύς, Ζω

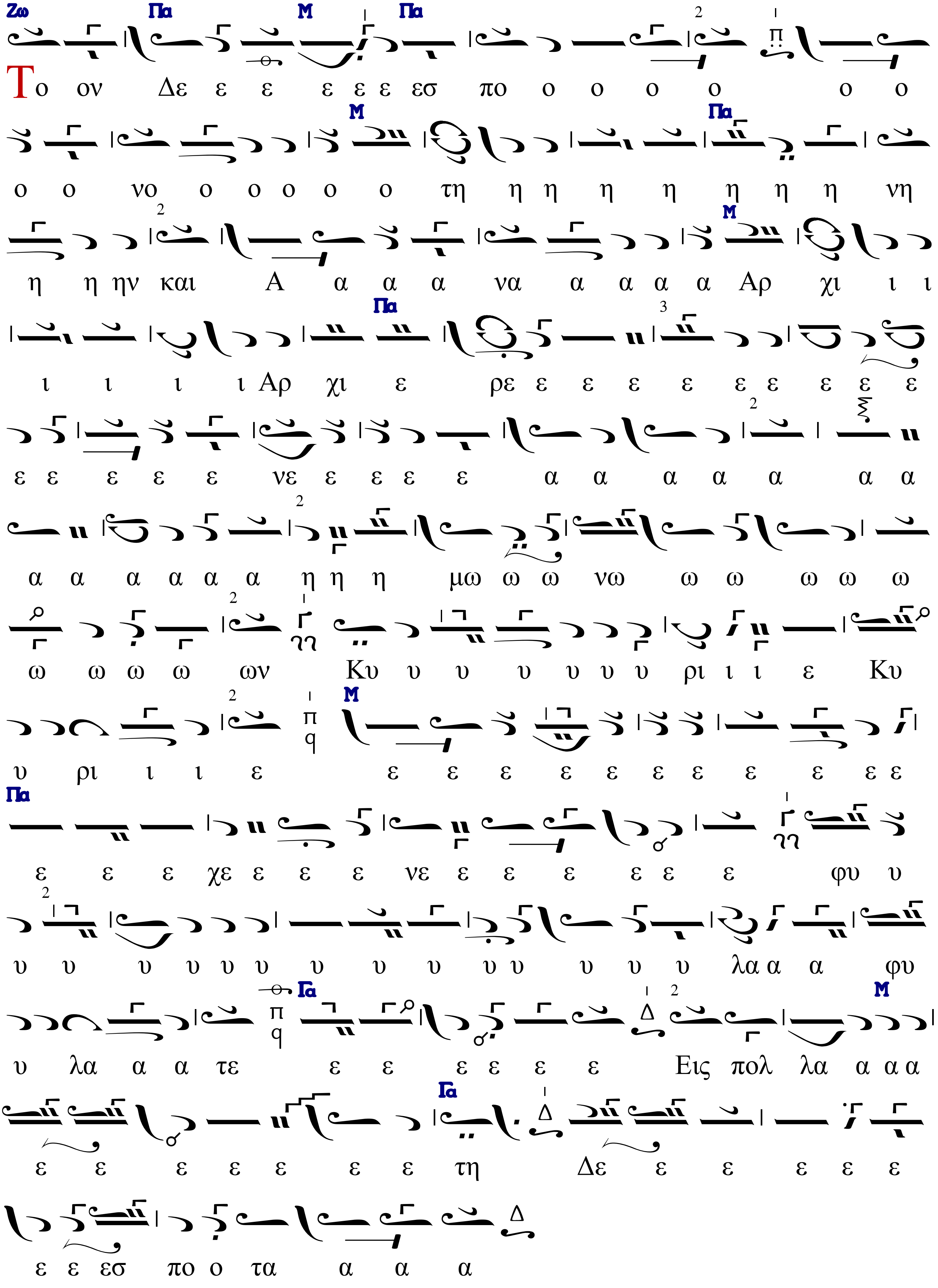

Εἰς τήν ἱεράν Πατριαρχικήν ἀμφίεσιν «Ἄνωθεν οἱ προφῆται»[1] Ἦχος Βαρύς Ζω

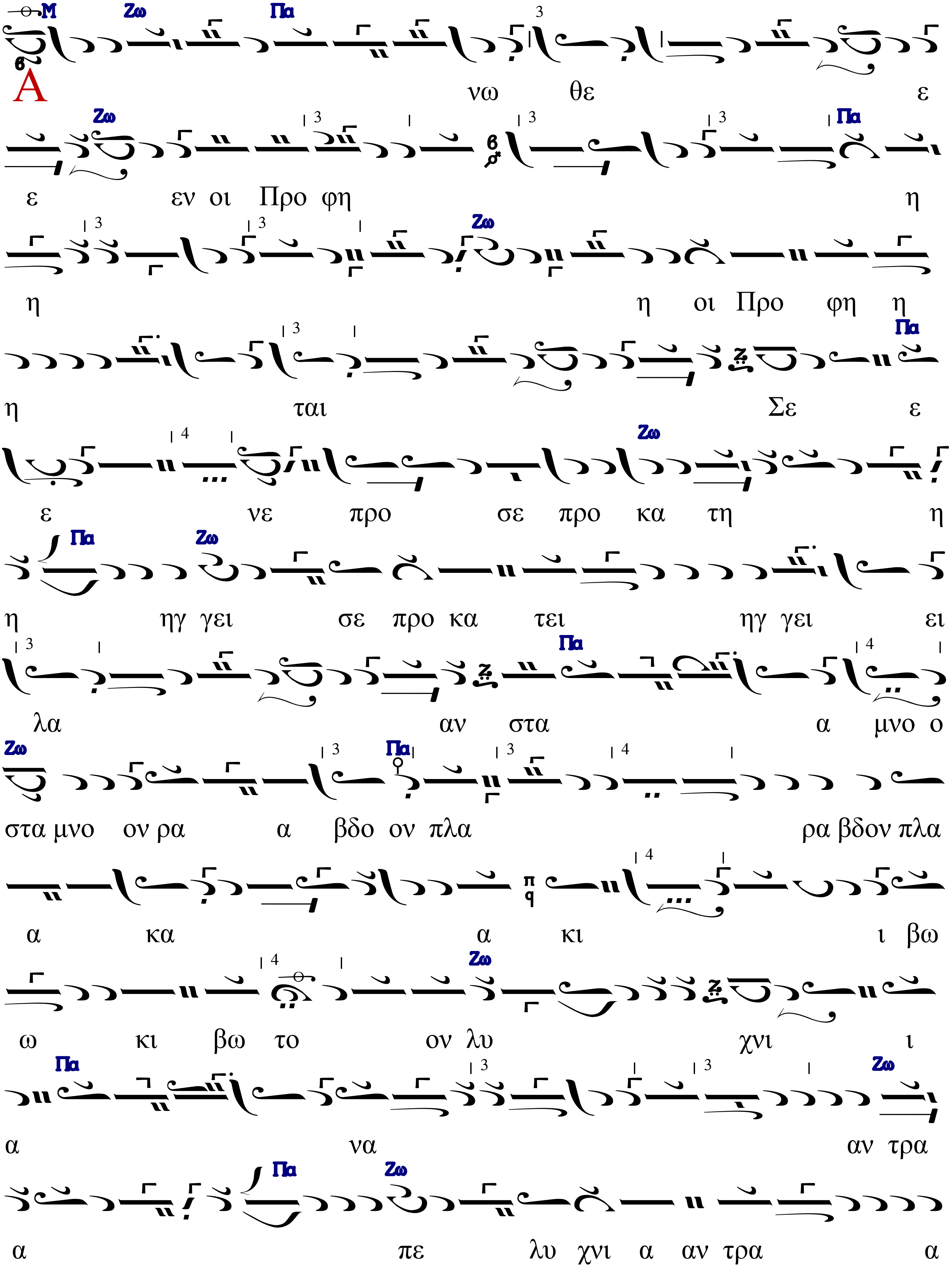

[1] Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Κων/πολις 1906, Τόμος β', σσ. 372 – 375.

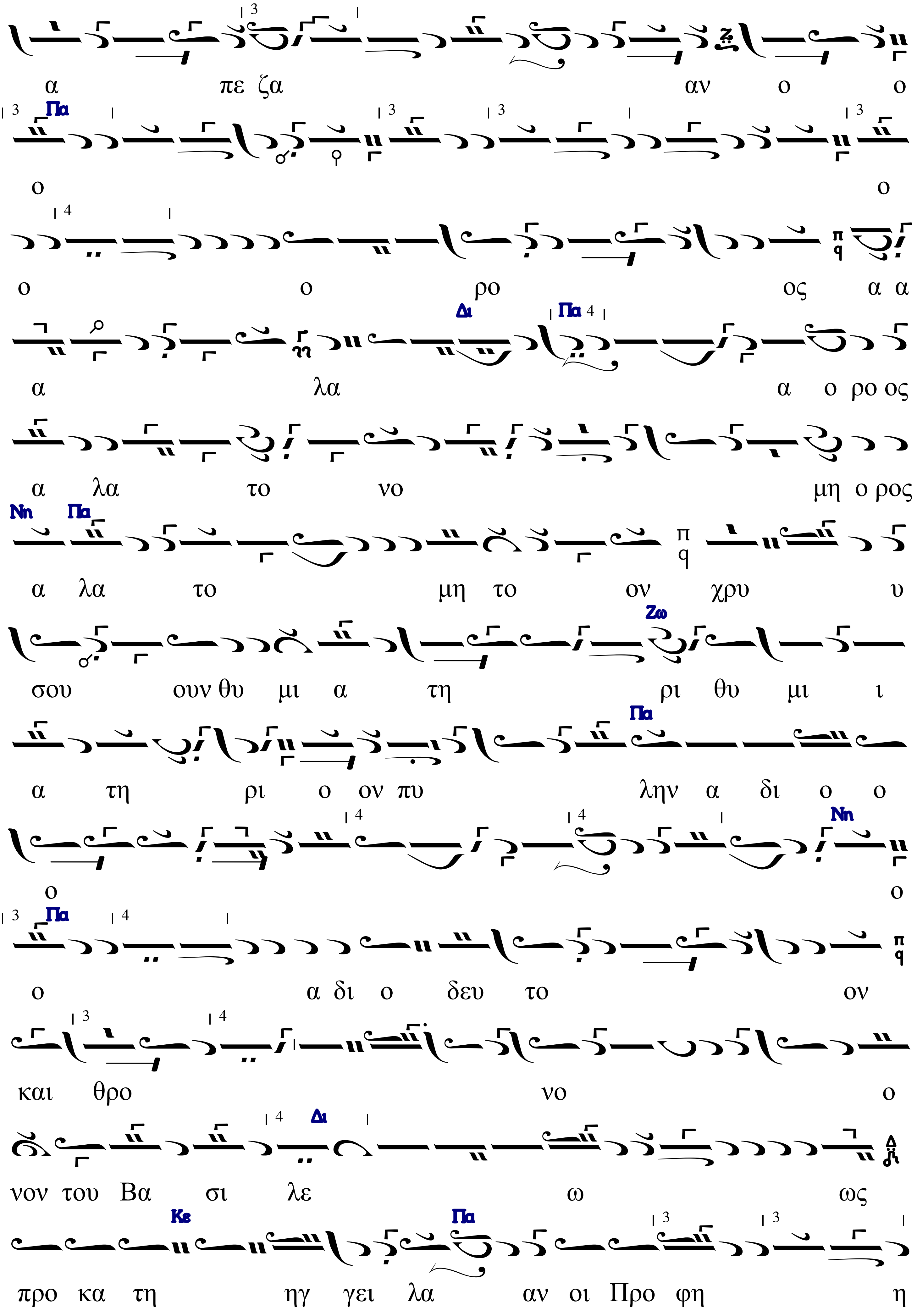
α πε ζα αν ο ο
ο ο
ο ο ρο ος α α
α λα α ο ρο ος
α λα το νο μη ο ρος
α λα το μη το ον χρυ υ
σου ουν θυ μι α τη ρι θυ μι ι
α τη ρι ο ον πυ λην α δι ο ο
ο ο
ο α δι ο δευ το ον
και θρο νο ο
νον του Βα σι λε ω ως
προ κα τη ηγ γει λα αν οι Προ φη η

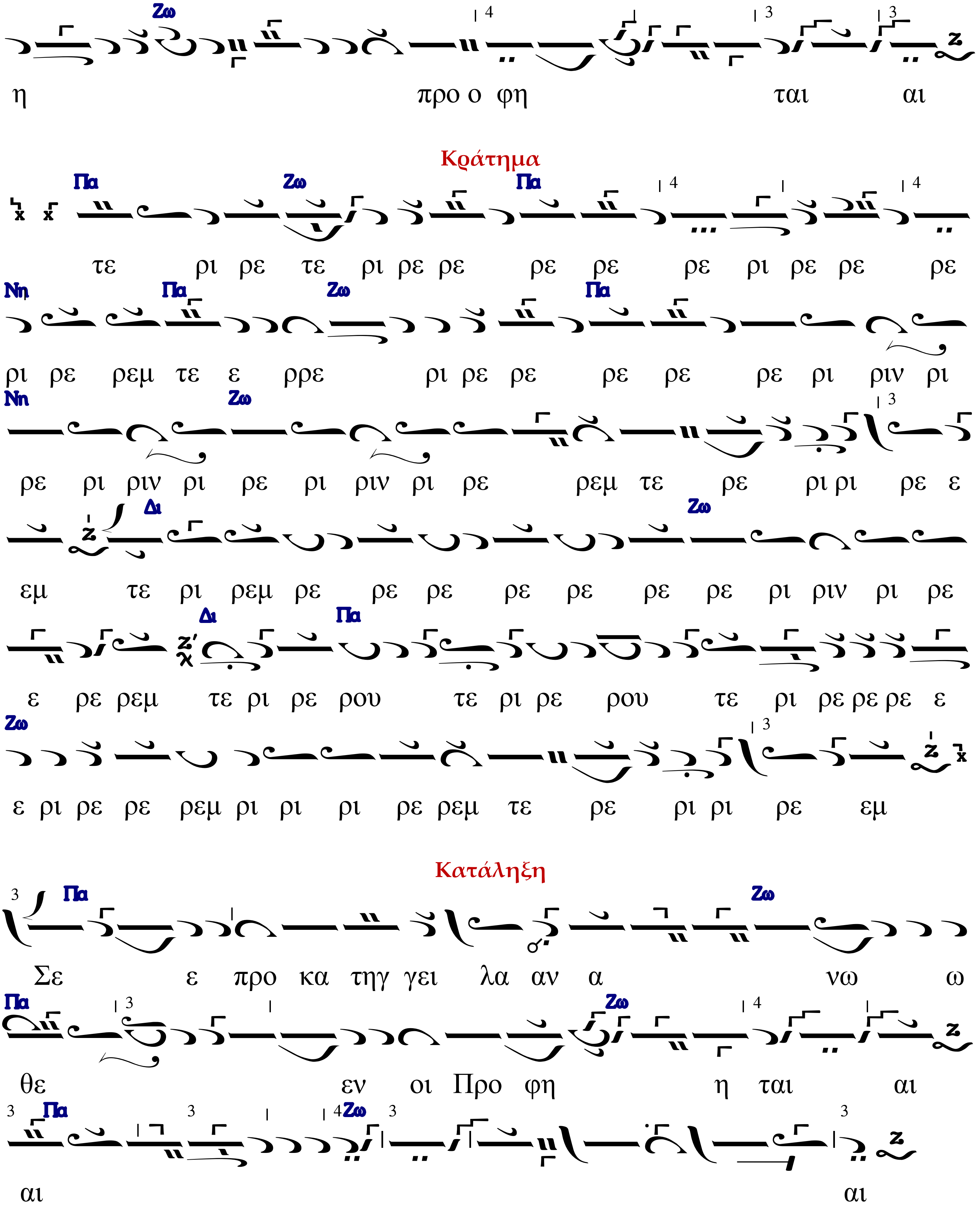
η προ ο φη ται αι
Κράτημα
τε ρι ρε τε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε
ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρι ριν ρι
ρε ρι ριν ρι ρε ρι ριν ρι ρε ρεμ τε ρε ρι ρι ρε ε
εμ τε ρι ρεμ ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρι ριν ρι ρε
ε ρε ρεμ τε ρι ρε ρου τε ρι ρε ρου τε ρι ρε ρε ρε ε
ε ρι ρε ρε ρεμ ρι ρι ρι ρε ρεμ τε ρε ρι ρι ρε εμ
Κατάληξη
Σε ε προ κα τηγ γει λα αν α νω ω
θε εν οι Προ φη η ται αι
αι αι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός...

Ὁ Πατριάρχης: Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δεξιός: Τό αὐτό
Ἀριστερός: Τό αὐτό καί κατάληξις

Εἰρηνικά: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἀντίφωνον α', Ἦχος β' (Δεξιός)

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Συναπτή: Ὅτι σόν τό κράτος... (Ἀριστερός)

Ἀντίφωνον β', Ἦχος ὁ αὐτὸς (Ἀριστερός)

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ της ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν της Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Συναπτή: Ὅτι ἀγαθός... (Δεξιός)

Ἀντίφωνον γʹ, Ἦχος πλ. αʹ (Δεξιός)

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός. Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Χριστὸς ἀνέστη...

Εἰσοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δεξιός: Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Ἀριστερός: Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Πατριάρχης: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Δεξιός: Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς,

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀριστερός: Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δʹ

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Πατριάρχης: Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δʹ

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἅιδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου[2] Ἦχος Βʹ, Δι

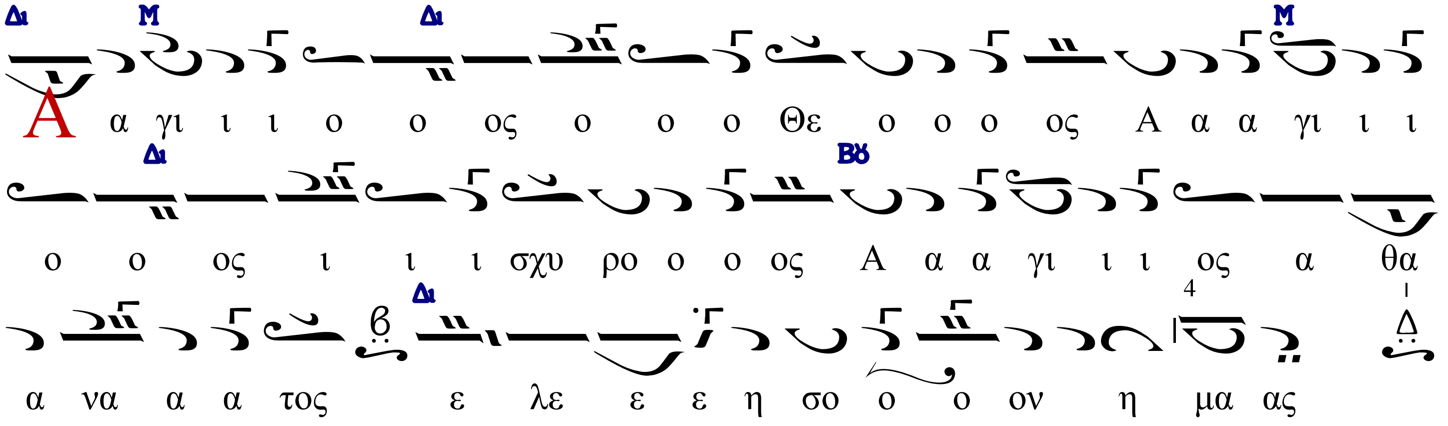

[2] *Μουσικὸς Πανδέκτης, Τόμος 4ος, «Θεία Λειτουργία», ἐκδ. «Ζωή», Ἀθῆνα 1989^{5}, σσ. 34 – 35.*

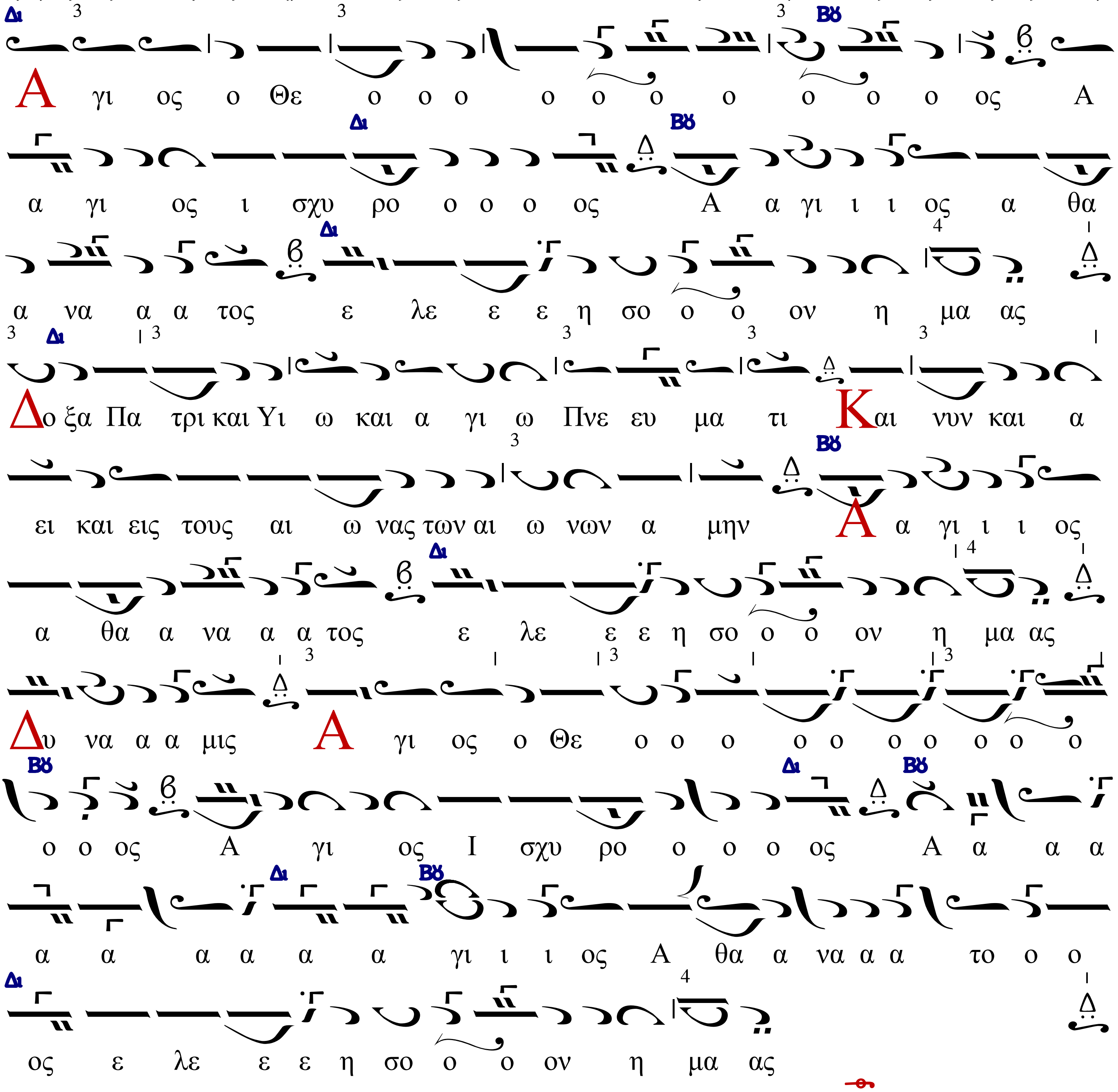

«Φήμη» Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἦχος Β΄, Δι

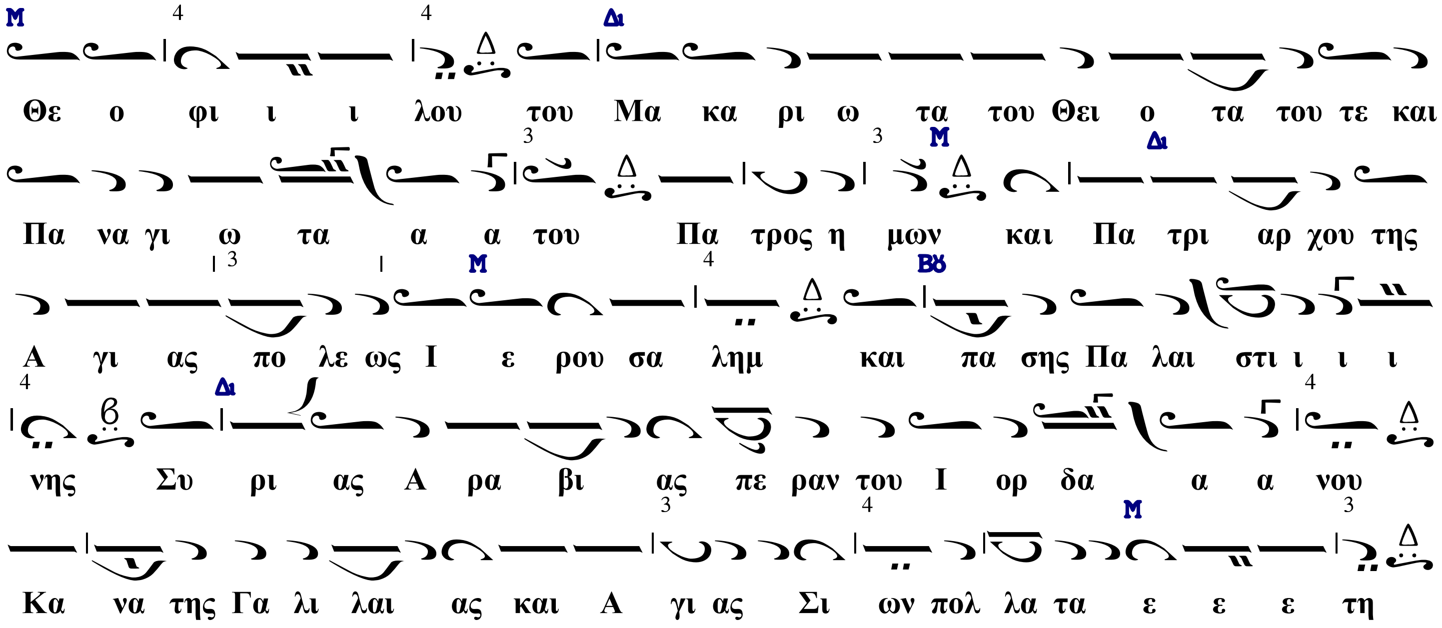

Ἀριστερός:

Προκείμενον. Ἦχος γ′,

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα 5:12-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ′ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ′

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην κ′, 19 – 31

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ′ αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ′ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ′ αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἀριστερός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως,[3] Ἦχος πλ. Α΄, Πα

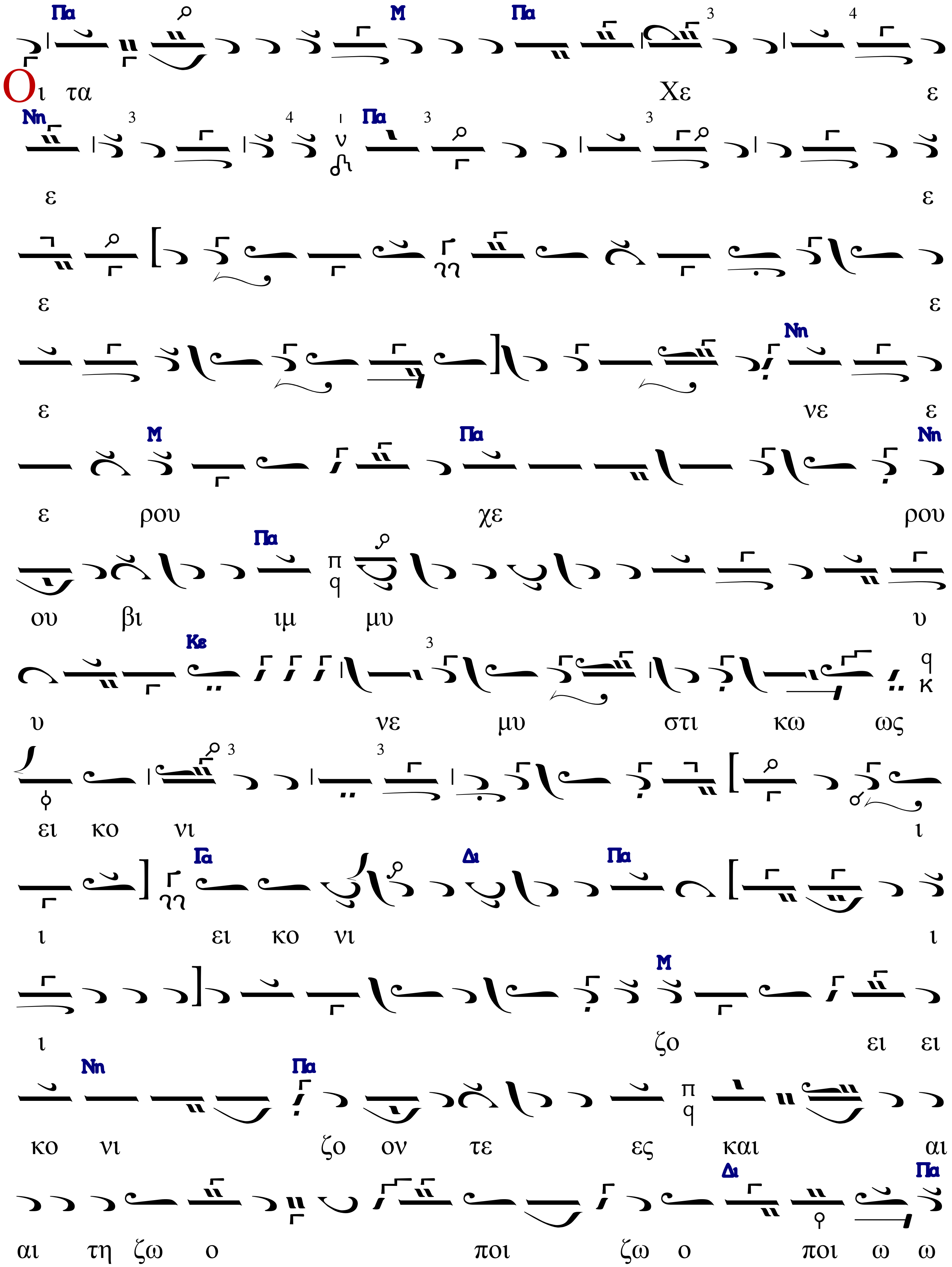

[3] *Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4, Θ. Λειτουργία, Ἐκδ. "Ζωή", Ἀθήνα 1989⁵, σσ. 88 – 90.*

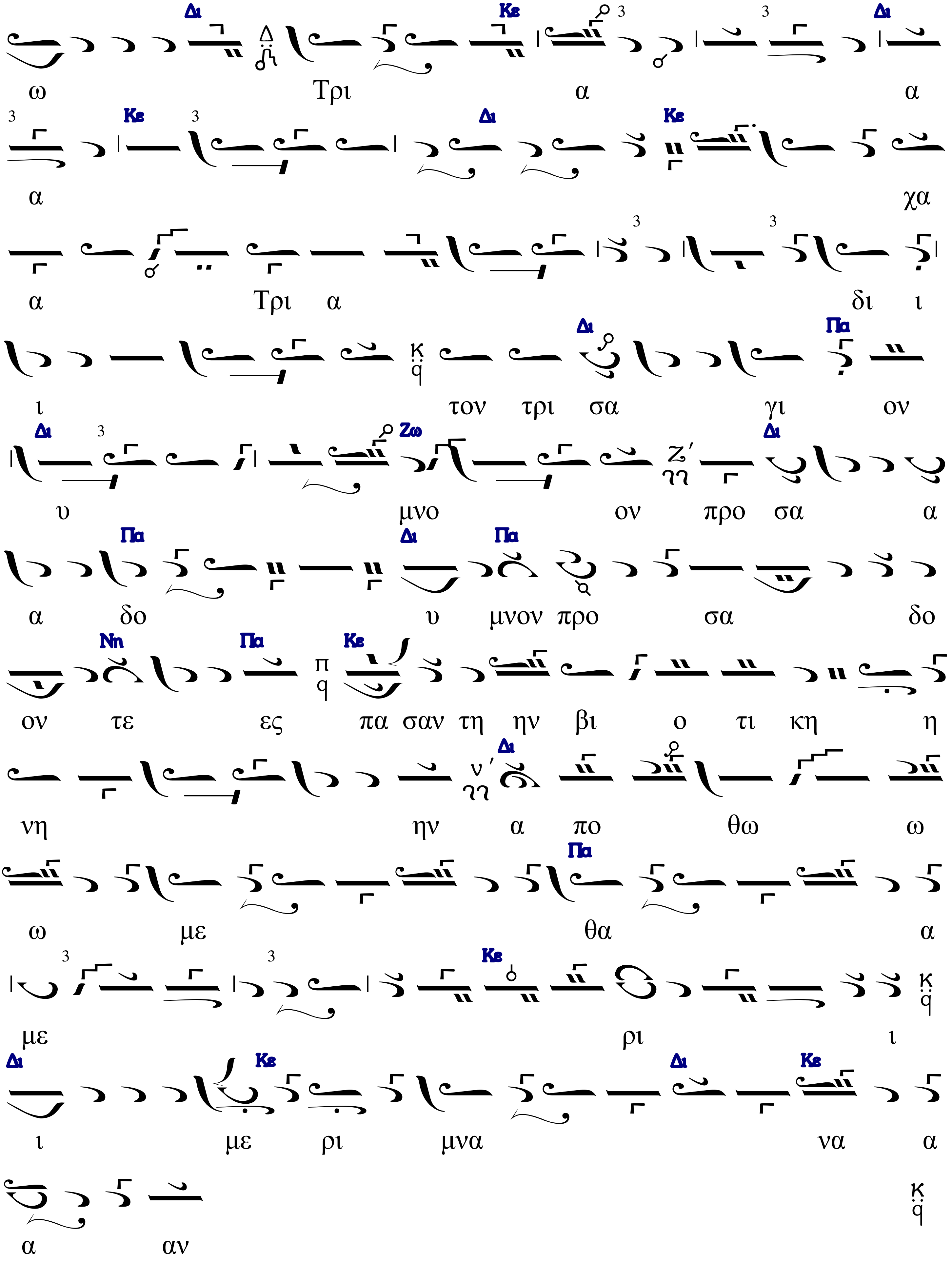
ω Τρι α α
α χα
α Τρι α δι ι
ι τον τρι σα γι ον
υ μνο ον προ σα α
α δο υ μνον προ σα δο
ον τε ες πα σαν τη ην βι ο τι κη η
νη ην α πο θω ω
ω με θα α
με ρι ι
ι με ρι μνα να α
α αν

Ἀριστερός:

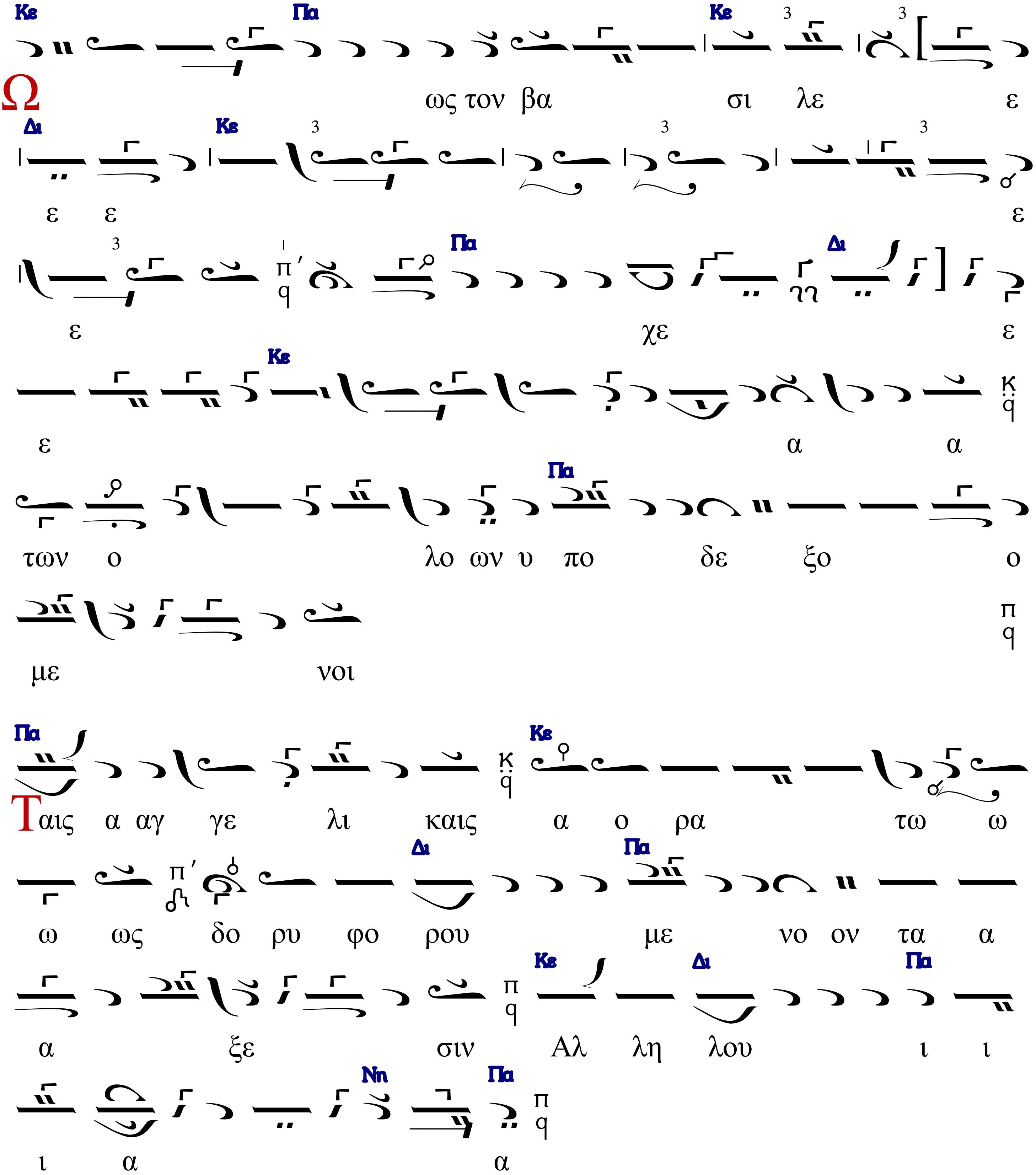
Ω ως τον βα σι λε ε
ε ε ε
ε χε ε
ε α α
των ο λο ων υ πο δε ξο ο
με νοι
Ταις α αγ γε λι καις α ο ρα τω ω
ω ως δο ρυ φο ρου με νο ον τα α
α ξε σιν Αλ λη λου ι ι
ι α α

Ἀριστερός

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν του Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἀντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν», εἰς τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ, ὑπό Ἀγ. Κυριαζίδου[4] Ἦχος Α', Πα

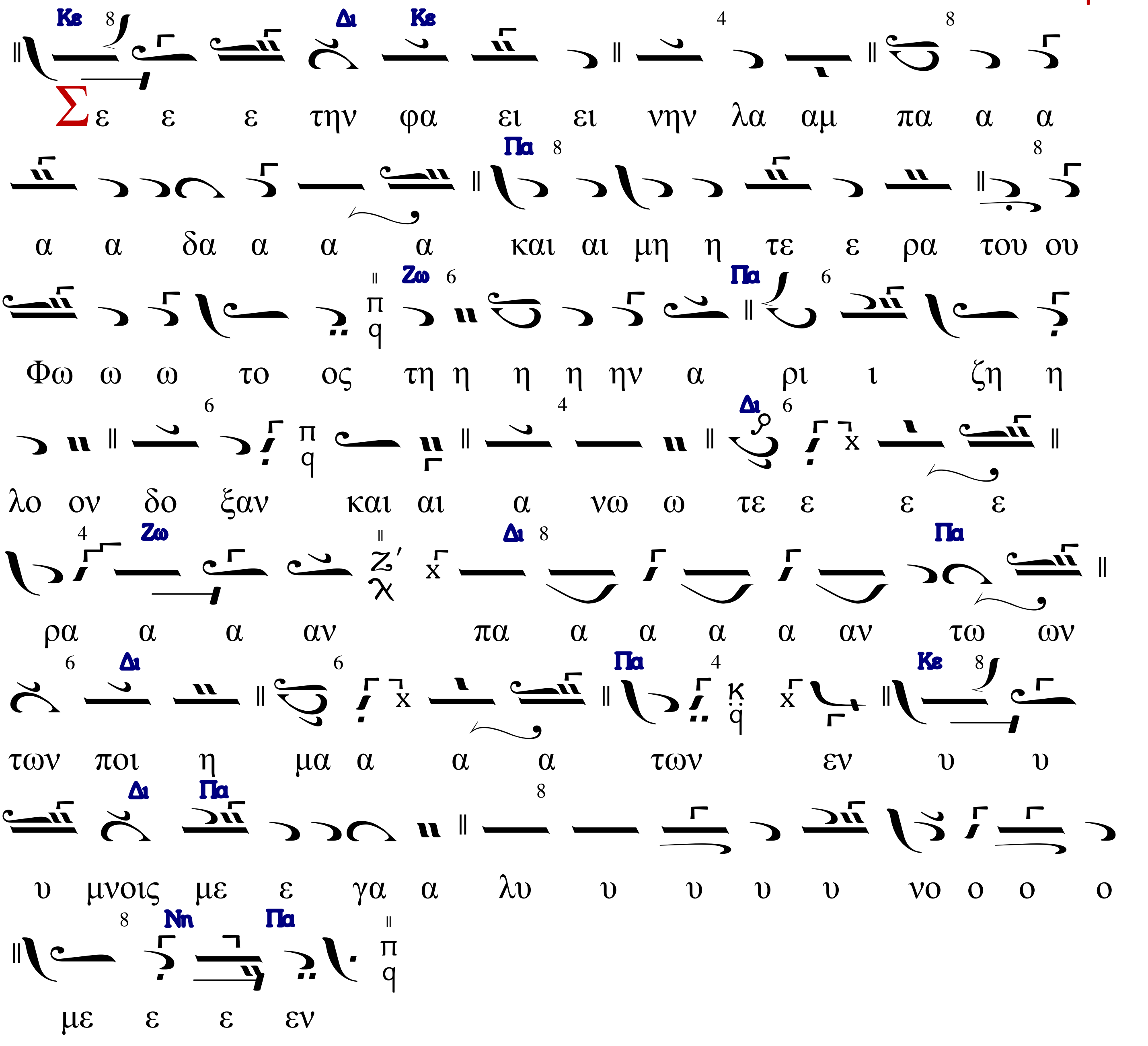

[4] *Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Τόμος Β', Κων/πολις 1906, σσ. 542 – 543.*

Μεγαλυνάριον

Θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ἐπέστης Σωτήρ μου, τὴν εἰρήνην σου δοὺς αὐτοῖς· ὅθεν ὁ Θωμᾶς σε, δακτύλῳ ψηλαφήσας, ἐβόα· Σὺ Θεός μου πέλεις καί Κύριος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

أَبانَا ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَاوَاتِ، لِيَتَقَدَّسِ ٱسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِتَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي ٱلسَّمَاءِ كَذٰلِكَ عَلَى ٱلأَرْضِ. خُبْزَنَا ٱلْجَوْهَرِيَّ أَعْطِنَا ٱلْيَوْمَ، وَٱتْرُكْ لَنَا مَا عَلَيْنَا كَمَا نَتْرُكُ نَحْنُ لِمَنْ لَنَا عَلَيْهِ، وَلاَ تُدْخِلْنَا فِي تَجْرِبَةٍ، لٰكِنْ نَجِّنَا مِنَ ٱلشِّرِّيرِ.

О́тче наш, И́же еси́ на небесе́х! Да святи́тся и́мя Твое́, да прии́дет Ца́рствие Твое́, да бу́дет во́ля Твоя́, я́ко на небеси́ и на земли́. Хлеб наш насу́щный да́ждь нам днесь, и оста́ви нам долги́ на́ша, я́коже и мы оставля́ем должнико́м на́шим, и не введи́ нас во искуше́ние, но изба́ви нас от лука́ваго.

**Tátăl nóstru, Cáre éşti în céruri,
sfinţeá scă-se númele Tău,
vie împărăţía Ta,
fácă-se voîa Ta,
precúm în cer, aşá şi pe pămấnt.
Pâînea noástră cea de toáte zíle dă-ne-o nóuă ástăzi,
şi ne iártă nóuă greşeĺile noástre,
precúm şi nói iertắm greşíţilor nóştri,
şi nu ne dúce pe noî în ispíta,
ci ne izbăveşte de cel vicleán.**

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

قُدُّوسٌ واحِدٌ، رَبٌّ واحِدٌ، يَسوعُ ٱلْمَسِيحِ، فِي مَجْدِ ٱللهِ ٱلآبِ. آمِين.

Еди́н Свят, еди́н Госпо́дь Иису́с Христо́с, во сла́ву Бо́га Отца́. Ами́нь

Unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Κοινωνικὸν Ἀριστερός

Ἀριστερός: Ἀντὶ τοῦ «Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ» λέγεται τό: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἀριστερός: Ἀντὶ τοῦ: «Εἴδομεν τό Φῶς...» λέγεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη...».

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ′)

Ἀπόλυσις

Δεξιός: Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα.